

Onze Vogels

NUMMER 10 | OKTOBER | 2022

Nederlandse Bond
van Vogelliefhebbers

Japie

© L. Megens

Vanaf oudsher werden al vogels tam gemaakt, vaak door jongetjes die kraaiachtigen uit het nest haalden om handmatig groot te brengen. Een langdurige band was het vaak niet. In het najaar vlogen de tamme vogels dan toch weer weg.

Ook nu zijn de parkiet en papegaaiachtige vogels nog steeds populair als tamme huisgenootjes. Het beroemde echtpaar Oskar en Magdalena Heinroth kreeg naam en faam door maar ruim 1.000 Europese vogels van meer dan 250 soorten met de hand groot te brengen, vaak vanaf ei-uitkomst. Dit staat prachtig beschreven in het boek: "Die Vogel-WG, die Heinroths, ihre 1.000 Vögel und die Anfänge der Verhaltensforschung" Zij brachten de meest uiteenlopende vogels groot, van reigers tot karekieten en staartmeesjes tot zeearenden. Het meest bizarre voorbeeld van hun kennis en geduld was wel een nachtzwaluw paartje die ze zelf groot hadden gebracht en op het tapijt in de huiskamer zelf twee nesten achter elkaar maakten waarbij vier jongen groot kwamen! Dit werd gepubliceerd met foto's in 1909. En ook bekend zijn de arme mijnwerkers in Duitsland die goudvinken tam maakten en zelfs liedjes na leerden flui-

ten. Deze vogels konden zelfs het Engelse volkslied leren fluiten en werden voor veel geld aan de Engelse adel verkocht. Door diverse oorzaken kregen ook wij te maken met vogels die handmatig groot "moesten" worden gebracht (hoewel er altijd een keuze is om dit niet te doen en te laten sterven) We willen u graag een aantal vogels voorstellen die de laatste paar jaar onze tamme huisgenootjes werden. Veel geduld en ruimhartigheid zijn geboden, veel plezier en soms ook irritatie krijgen we er voor terug. Maar zoals altijd overwint de liefde en namen we de ongemakken voor lief.

Japie

Enkele jaren geleden kreeg ik van een bevriende kweker een jonge spreeuw om tam te maken. We noemden hem Japie. Japie groeide als de spreekwoordelijke kool op een papje van kuiken opfokkorrel, aangevuld met meelwormen en wasmotten. Hij onderzocht iedere holte op de spreeuwenmanier. Dichte snavel in het gat priemen (onze mond, neus of oren) en dan openen om te kijken of er misschien eetbare insecten inzaten.... Japie was bijzonder aanhankelijk en badderde veel, graag en op een stormachtige manier. Als omnivoor (alleseter) wilde hij ook graag

van alles proberen, vaak met succes. Eenmaal vliegvlug besloten we om hem vrij buiten te laten vliegen, zodat hij maximaal kon genieten van de tuin. Maar daar bleef het niet bij.... Al snel trok hij op met andere spreeuwen en zat hij vaak hoog in een boom wel 100 meter verwijderd van onze tuin. Maar zelfs daar reageerde hij op onze roep en antwoordde altijd. Bij wijze van scherts begonnen we hem in het Frans aan te spreken en te roepen; Jappé, mon ami, tu es très gentile, je suis désespéré! Où es tu? (dat klinkt wat minder bruusk in de buurt dan: Hé Japie, waar ben je?) Om hem wat meer bij huis te houden, knipte ik enkele vleugelpennen van één vleugel. Dat werkte voorsnag goed. Maar op een dag hoorden we echter niets meer van Japie, geen enkele reactie. Twee dagen lang zoeken en roepen leverden niets op. Zou hij toch weggevlogen zijn? Het antwoord vond ik achter in de tuin, in de vorm van geplukte veertjes. Zeer waarschijnlijk was Japie gegrepen door een sperwer. Japie had geen enkele kans gehad tegen deze aanval met zijn gekortwieke vleugel. Wat waren we verdrietig (en ik boos op mezelf)...

ZONDAG
13 November

Van 09.00 tot 12.00 uur.

De grootste Vogelbeurs met TT
van Zuid Nederland
georganiseerd door EKKV '51 Venlo

Manegehal Op de Renbaan

Manegeweg 18 5916 NB Venlo
Gelegen nabij de oude grensovergang
Venlo - Herungen
Tegenover de Rotterdam - Rijn - Pijpleiding

Entree €4,00

Verkopers reserveren a € 5,- p/m.
Verkoop alleen vanuit TT kooien.
Maximaal 2 vogels per kool.

Info: www.vogelvenlo.nl

Reserveren via vogelvenlo@versatel.nl

INHOUD

In deze **uitgave**

De toviparkiet	5
Alle begin is moeilijk	8
Bezoek aan vogelbond Brazilië, deel 1	10
Kweek met het gepareld bronzemannetje	12
Karl Reich & Hans Duncker, pioniers in het onderzoek naar vererving bij siervogels	14
Kardinalen kweken	16

De ontwikkeling van de agaat kleurkanarie	20
We want you!	23
Biotoopvolières en meer...	24
Rosse waaierstaart	27
VOGEL 2023	28

En verder

4	Column voorzitter
31	Column keurmeester
31	Bondsmededelingen
34	NBVV Info
34	Colofon
35	Kalendervogel

Coverfoto:
Rode kardinaal
(*Cardinalis cardinalis*)
© Shutterstock

Verhitte wereld

Terwijl ik dit voorwoord zit te tikken op mijn bescheiden kantoortje vallen de mussen bijna dood van het dak. De temperatuur is zo hoog dat de vogels een beschut plekje hebben opgezocht. Ook mijn vogels in de buitenvlucht zitten apathisch op de stok en lijken vol verwondering te denken: "ben ik nu in Nederland of in een tropisch land". Zou het gek zijn, dat zij dat denken?

Albert Zomer, voorzitter

De augustusdagen waren warm en de nachten plakkerig. We zoeken de verkoeling, maar waar vinden we die? Aanpassen dus in gedrag en tempo! In Angola, waar ik 6 maanden gewoond heb, ging ik 's morgens warm douchen, hoewel de temperatuur overdag makkelijk de 47 graden aantipte. Dat hielp, dus doe ik het hier ook maar. Niet teveel, want dat kost water en water is ook al schaars. Ik zie de planten in mijn tuin lijden door het watergebrek, dus mijn ververste water van de vogels gaat in een emmer en na afloop de tuin in. 't Is maar een druppel op de gloeiende plaat. Maar ja, wegspoelen door de gootsteen..... dat kan ik niet over mijn hart krijgen.

Recentelijk sprak ik een vogelkennis over de kalabuulbuul die op de lijst is gekomen

als invasieve soort. Hierover nadenkend, de steeds hogere temperaturen in Nederland in ogenschouw genomen, vraag ik mij af hoeveel vogels uit tropische landen het in Nederland goed naar de zin zouden hebben. Stel dat die vogels massaal besluiten naar Nederland te komen, omdat het hier zo goed is en er geen grenscontrole in de lucht is, wat is er dan aan te doen? Waarom moeten wij dan beperkt worden in het houden van die vogels, terwijl zij als het zo door gaat met het klimaat vanzelf wel zullen komen. Maar goed, specialisten hebben over het plaatsen van juist die vogel op de lijst waarschijnlijk goed nagedacht!

Ik stond afgelopen week in de hitte, tijdens een herdenking aan slachtoffers van de strijd in Nederlands Indië, stram in de houding en bracht een eregroet waarbij de Nederlandse vlag halfstok werd geheesen. Zoals het hoort, rood, wit en blauw. Ik hoorde een merel een prachtig fluitconcert geven. Vier hoog op een flat zag ik nog een vlag hangen. Ik dacht: "wat attent om de vlag als eerbetoon op te hangen", de vlag hing echter andersom. Er ging een rilling over mijn rug. Steun voor de boeren. Maar de Nederlandse driekleur zo ophangen doet mij en vele van mijn collegae erg veel pijn. Een lijvig rapport van twee vooraanstaande hoogleraren geeft

aan dat het zo niet hoeft te gaan met de boeren. Helaas lijkt dat rapport aan de kant geschoven te worden en blijft men het de boeren moeilijk maken. Zonde en onterecht in mijn ogen!

De problemen die er zijn met water, gas, voedsel, klimaat, de boeren en de vlag zijn natuurlijk van een heel ander niveau, als het even niet kunnen inloggen op een ringenbestelsite, omdat je zelf iets verkeerd doet. Maar als ik soms de kwade en onfatsoenlijke toon en taaluiting van sommige leden hoor wanneer zij bellen, dan kon er haast wel niet iets belangrijkers zijn in de wereld!

Ik neem om af te koelen maar een ijsje, want in een statistiek heb ik gelezen dat in Nederland 8 liter ijs, per jaar per persoon, gegeten wordt. Ik denk dat ze zich hierin bij mij vergissen!

Laten we het "cool" houden met z'n allen!

NIEUW www.tauros-diaagnostik-shop.de

Geslachtsbepaling vanaf € 8,99

aanmelden bestellen betalen opsturen resultaten

Vogelliefhebbers in Nederland Goed nieuws over 'DE VOGELWERELD' A.O.B.

Steeds meer Nederlandse liefhebbers willen een abonnement op het tijdschrift 'De Vogelwereld' van A.O.B. Speciaal voor die mensen heeft het bestuur een speciale regeling uitgewerkt. Nederlandse liefhebbers kunnen voortaan door slechts 37 euro te storten op het rekeningnummer BE05 7390 1147 2875 – BIC GEBA BE BB een jaar lang ons tijdschrift ontvangen.

Gelieve naam en volledig adres te vermelden bij de betaling.
'De Vogelwereld' verschijnt 11x per jaar.
9x op 48 blz. A4 en 2x op 64 blz. A4

Uw kan een gratis proefnummer downloaden van www.aobbel.be

De toviparkiet

© Adri van Kooten

De toviparkiet behoort tot het geslacht *Brotogeris* en is net als andere familieleden van het geslacht overwegend groen met als kenmerken een lange smalle gebogen bovensnavel, een kort, gedrongen postuur en een wigvormige staart.

De meest gehouden soorten uit dit geslacht zijn de tiricaparkiet (*Brotogeris trica*), de witvleugelparkiet (*Brotogeris versicolurus*) en de kobaltvleugelparkiet (*Brotogeris cyanoptera cyanoptera*). Toch wordt er ook met deze soorten nog maar weinig of niet gekweekt. Alleen bij de tirica- en de kobaltvleugelparkiet zijn de kweekresultaten zodanig goed, dat hun voortbestaan in onze voliëres waarschijnlijk wel is gewaarborgd. Dit ondanks het feit dat de vertegenwoordigers uit dit geslacht door hun grootte, die varieert van 16 tot 24 cm, ook prima te houden zijn voor liefhebbers met minder ruimte. Mogelijk dat de geringe broedresultaten die worden behaald bij de andere soorten uit dit geslacht hier debet aan zijn.

In goede gezondheid kunnen ze in onze voliëres een leeftijd bereiken van 20 jaar en ouder. De verschillen tussen man en pop zijn minimaal. Geslachtsbepaling door middel van endoscopie of DNA-analyse is dan ook noodzakelijk.

Ondersoorten toviparkiet:

Toviparkiet - *Brotogeris jugularis jugularis*

Oostelijke toviparkiet - *Brotogeris jugularis exsul*

Toviparkiet

Formaat: 18 cm. Ringmaat: 5,4 mm.

Man en pop: geen uiterlijk verschil.

Oostelijke toviparkiet

Formaat: 18 cm. Ringmaat: 5,4 mm.

Man en pop: als de nominaatvorm, maar met een kleinere oranje kinvlek en een veel intensievere olijfgroene kleur van mantel en onderrug. De bruine vlek op de vleugels is donkerder bruin dan bij de nominaatvorm. Alle ondervleugeldekveren zijn geel.

Herkomst, leefwijze en status

B. j. *jugularis*: aan de Pacifische zijde van Zuidwest-Mexico, Zuid-Guatemala, Zuid-Nicaragua, El Salvador, Costa Rica, Panama, Noord-Colombia en de provincie Mérida in Noord-Venezuela.

B. j. *exsul*: Noordwest-Venezuela (provincies Yaracuy, Carabobo, Barinas, Apure, Portuguesa, Cojedes en Guárico) en Noord-oost-Colombia (provincie Arauca).

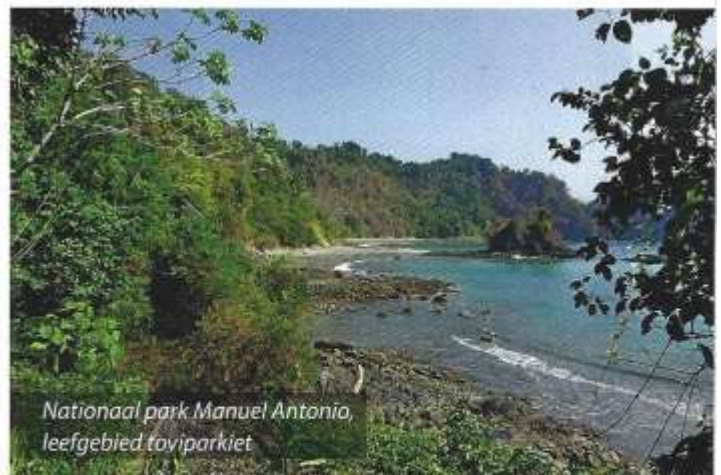

Toviparkieten bewonen halfdroge gebieden met struikgewas en boombestanden. Ook worden ze regelmatig gezien in parken van grote steden. Ze voeden zich in hoofdzaak met vruchten (vooral mango's), nectar, zaden, bessen en bloesems van vruchtdragende struiken en bomen.

Eigen waarnemingen

Tijdens mijn vakantie in februari 2019 zag ik ze twee keer in het wild. De eerste keer in La Fortuna dat ongeveer 130 km ten noorden van San José (Costa Rica) ligt. Het dorp ligt naast de actieve vulkaan Arenal die in 2000 voor het laatst een grote uitbarsting had. Arenal heeft een hoogte van 1633 meter. De toviparkieten zaten in een aantal bomen op de flanken van de Arenal vulkaan waar ze zich te goed deden aan de rijkelijk aanwezige bloesems van deze bomen.

De tweede keer zag ik ze in het Manuel Antonio National Park,

Nationaal park Manuel Antonio, leefgebied toviparkiet

PAPEGAAIACHTIGEN

gelegen aan de Pacifische kust in het zuiden van het land. Het is een prachtige natuurgebied en één van de mooiste plekjes van Costa Rica. Het Manuel Antonio National Park behoort tot de kleinste natuurrezervaten van Costa Rica, maar heeft ondanks zijn formaat een enorme aantrekkingskracht op toeristen. Niet verwonderlijk wanneer je bedenkt dat je hier op slechts een bescheiden 20 vierkante kilometer een prachtig regenwoud, schitterende tropische stranden en een kleurrijk koraalrif vindt. Het park is zeer geschikt voor wandelaars. Er liggen een aantal korte wandelroutes die ik samen met mijn zoon heb gelopen. Je komt dan door dicht woud, over hoge uitzichtpunten en langs indrukwekkende watervallen. Onderweg zagen we wilde doodshoofd-

aapjes, luiaarden, leguanen, neusbeertjes maar ook toviparkieten. De vogels kwamen we tegen langs het strand waar ze zich tegoed deden aan de rijkelijk aanwezige noten in de bomen.

Voeding in avicultuur

Als basis kan een gevarieerd zaadmengsel worden verstrekt dat voor tweederde bestaat uit een mengsel voor grote parkieten en voor een derde uit een papegaaienmengsel. Dit geheel mag echter niet meer dan 60% van het totale menu omvatten. Het menu dient verder aangevuld te worden met een mengsel van geweekt kiemzaad en eivoer/universeelvoer (1:1). Daarnaast moet het dagelijkse menu voor minimaal 40% bestaan uit fruit (appel, sinaasappel, banaan, bessen, kiwi, vijgen en dergelijke) en allerlei groenten en onkruiden (sla, spinazie, andijvie, wortelen, vogelmuur, paardenbloem). Verder kunnen gekookte maïs en gekookte bonen en erwten worden toegevoegd. Ook mag niet worden vergeten de vogels van tijd tot tijd verse wilgen- en fruittakken te geven. Hier zullen ze de bladknoppen van eten; het schillen van de bast en het knagen aan het hout vormt een aangenaam tijdverdrrijf. Verder dienen ze de beschikking te hebben over scherpe maagkiesel en oesterschelpengrit. Vooral voor en tijdens de broedtijd kan het menu worden aangevuld met meelwormen, lorivoer en honing. Een goed basismenu bestaat uit anderhalve eetlepel parkieten-/papegaaienzaadmengsel en een achtste deel van een kleine tot middelgrote appel per koppel.

Huisvesting

Toviparkieten komen voor in de tropische en subtropische ge-

PAPEGAAIACHTIGEN

bieden van Zuid-Amerika. Ze zijn echter, wanneer ze eenmaal zijn geacclimatiseerd, goed bestand tegen de Nederlandse winters. Ze kunnen worden gehuisvest in kleine buitenvolières van bijvoorbeeld 2 m lang, 1 m breed en 2 m hoog met een aansluitend tocht- en vorstvrij nachtverblijf. Dit moet wel verwarmd kunnen worden; de vogels kunnen vorst goed overleven maar het zal geen betoog behoeven dat het hun conditie niet ten goede komt wanneer ze in de vrieskou moeten slapen. Overdag zoeken toviparkieten ook in de vrieskou hun buitenvolière op, ook al kunnen ze in het verwarmde binnenverblijf blijven. Zie er wel op toe dat ze tegen de avond het verwarmde nachtverblijf weer hebben opgezocht.

Paarsgewijze huisvesting in broedkooien van minimaal 120 x 50 x 50 cm is eveneens mogelijk. Hun uiterlijk, gedrag en algehele conditie worden echter positief beïnvloed wanneer ze in buitenvolières kunnen verblijven. Het is in ieder geval een experiment waard, dat elke Brotogeris-houder die gewend was de vogels uitsluitend binnen te houden, aangenaam zal kunnen verrassen.

Kweek

Als nestgelegenheid kan een in drieën gedeeld horizontaal broedblok worden gegeven met een afmeting van 60 x 18 x 18 cm (lxbxh). Een dergelijk type is voorzien van een open voorkamer (18 x 16 x 16 cm), een middenkamer en een broedkamer van 16 x 16 x 16 cm. Het nestblok dient altijd ter beschikking te staan omdat de vogels hier het hele jaar 's nachts in slapen. Als nestmateriaal kunnen het best vochtige houtmoolm, houtspaanders, turf of rottend hout worden gegeven. Dit wordt door de vogels helemaal fijn geknaagd zodat er een mooie homogene bodembedekking ontstaat. Bij de kweek in volières verdient het de voorkeur een broedstel de keuze te geven uit meerdere broedblokken (minstens twee). Heeft een paartje eenmaal een keuze gemaakt, dan kunnen de andere worden weggehaald. De pop legt drie tot acht eieren (meestal vier of vijf) waarvan het eerste ongeveer 25 dagen na het leggen van het derde ei uitkomt. De jongen worden naakt geboren en groeien

Waarnemingen toviparkieten

de eerste weken relatief

langzaam. Pas na ongeveer vier weken is er sprake van een duidelijke vooruitgang en dan komt ook de groei van de veren goed op gang. De jongen worden op een leeftijd van ongeveer veertien dagen geringd. Rond de achtste week vliegen ze uit. Ze zijn dan praktisch geheel op kleur. Op een leeftijd van tien tot twaalf weken zijn ze vrijwel niet meer van de oudervogels te onderscheiden en als zelfstandig te beschouwen. Toviparkieten kunnen tijdens de kweek agressief worden tegenover soortgenoten en andere vogels. Ze moeten daarom paarsgewijs worden gehouden. Koloniekweek kan succesvol zijn, maar dit is eerder uitzondering dan regel. Wel positief werkt het bieden van een vrije partnerkeuze, waarna het gevormde paar uitgevangen en apart gezet kan worden

Bijzonderheden

B. j. exsul is in de Europese liefhebberij vertegenwoordigd geweest, zelfs in Nederland. Momenteel wordt voor zover bekend alleen nog de nominaatvorm gehouden.

KBOF DE WITTE SPREEUWEN

Het meest gelezen Belgisch Ornithologisch tijdschrift, pagina's boordevol informatie over onze vogels! Het tijdschrift dat U maandelijks ontvangt en tevens digitaal kan lezen op pc, gsm, tablet. Voor een jaarabonnement in Nederland gireert u € 41 via een Europese overschrijving bij de KBC bank. IBAN rekeningnr. BE33 7330 0642 3046 en BIC code = KREDBEBB t.a.v. KBOF - Vergeylen Paul, Dendermondssteenweg 110 D te BE 9290 Overmere.

Inschrijvingen en inlichtingen bij Achten Paul, Everslaarstraat 78, BE 9180 Lokeren, België.

E-mail: ledenadministratie@kbof.be

Via onze website: <http://www.kbof.be> kan U gratis een proefnummer inzien!

Alle begin is moeilijk

© Joop Willink.(†)

Oud-keurmeester Joop Willink schreef in het bondsblad "Vogelvreugd" van de voormalige ANBvV tot aan zijn dood maandelijks een column onder de titel "Alle begin is moeilijk". Veel van deze artikelen zijn voor de vogelhobby nog steeds actueel. De nog actuele artikelen worden om de twee maanden, na bijwerking door Jos Beijers, geplaatst in "Onze Vogels".

Spanning op de shows geeft velen voldoening

Het tentoonstellingsseizoen is weer volop bezig voor vele sportvrienden toch altijd weer een spannende tijd. Maar niet voor iedereen. Er zijn ook nog tal van vogelhouders en -kwekers die het wedstrijdseizoen niet belangrijk vinden. Sterker nog, ze stellen weinig belang in de beoordeling van hun vogels. Dat zijn de liefhebbers die de vogels vooral hebben voor de kweek en daarin hun plezier vinden. Dat ze wel wat vogels inzenden op de wedstrijd is vooral om de vereniging te helpen een redelijk aantal vogels op de show te krijgen. En zelfs voor deze kwekers is er nog wel eens een prijs te winnen. Dat zie ik elk jaar weer. Maar aan de andere kant zijn er veel sportvrienden die juist in de wedstrijden de uitdaging zien. Ze willen graag de strijd om de hoogste eer aangaan met anderen. De een is daar soms erg fanatiek in, de ander ziet het wel op zich afkomen, maar vindt het ook goed wanneer hij niet op het hoogste plan komt. Dat kan ook niet altijd. Gelukkig maar. Natuurlijk is het goed voor de verbetering van de kwaliteit van de vogels dat kwekers hun best doen om een zo goed mogelijk product op de wedstrijd te brengen. Er worden ook elk jaar weer mensen teleurgesteld, wanneer de resultaten van de keuring niet zo zijn als van tevoren werd verwacht. Dat geeft

teleurstelling. Maar laat je niet uit het veld slaan wanneer je vogels eens een minder resultaat behalen op de wedstrijd. Gun ook de ander het succes. Ga niet kankeren op de keurmeesters. Zij zullen best eens een fout maken, het zijn tenslotte ook maar mensen. Maar in de regel weten de mensen achter de keurtafel heel goed waarmee ze bezig zijn. Daar ligt het niet aan, neem dat van mij aan. Maar vogels blijven dieren die tijdens een keuring niet altijd precies zo willen gaan zitten, zoals wij dat graag willen. Ook zijn er vaak kleine gebreken, die je als kweker over het hoofd ziet. Ondanks het feit dat ik al jarenlang meeloop in de sport en jaarlijks heel wat vogels op tafel krijg om te beoordelen, kan het heel goed gebeuren dat ik foutjes bij mijn eigen vogels over het hoofd zie. Dat krijg je vooral bij vogels, in welke kleur of ras dan ook, die er naar jouw mening goed uitzien. Dan staar je je blind op de goede dingen die de vogel toont en dan let je soms minder op kleine foutjes. En de keurmeesters kijken daar niet over heen. Dus komen er best eens tegenvallers. Ik zou haast zeggen: gelukkig maar. Ik houd er niet van dat

sportvrienden te fanatiek bezig zijn en anderen het succes niet gunnen. Dat zie ik hier en daar ook nog steeds gebeuren. Onderlinge strijd is goed, maar het moet in onze vogelsport wel een vriendschappelijke strijd blijven. Lukt het dit jaar niet zo goed? Zorg er dan voor dat je volgend jaar probeert de fouten die er nu in de vogels zitten, er uit te kweken.

Grijp je kans

Voor de beginners in de sport is het wedstrijdseizoen erg belangrijk. Het beste is een aantal shows te bezoeken en eens om je heen te kijken hoe vogels die flink aan de punten komen, er uit zien. Het is nu ook de hoogste tijd om wanneer je nieuwe kweekvogels wilt aanschaffen, eens bij de betere kwekers (dat zijn die mensen die niet alleen hoge punten behalen met hun vogels maar daarnaast ook nog een flink aantal jonge vogels op stok brengen. Dat laatste is ook erg belangrijk) te kijken en te proberen wat goede vogels te kopen. De meeste kwekers zijn, gelukkig, best zo sportief om nieuwelingen verder te willen helpen. Het kan best zijn dat je voor goede vogels wat meer moet betalen. Maar neem

BEGINNERS

van mij aan dat je meer plezier beleeft aan een kleine aantal goede vogels dan wanneer je begint met het kopen van een groter aantal kwalitatief mindere vogels. Grijp je kans. Nu zijn er nog volop goede vogels te koop. Je kunt nog wel langer wachten. Maar je weet niet of er straks ook nog dezelfde goede vogels te koop zijn. Ook voor diegenen die eens willen veranderen van de soort of kleur vogels is het nu de tijd om nieuwe vogels aan te schaffen. Zelf wil ik om de paar jaren wel eens een nieuwe kleur of ras in mijn hok. Enerzijds om kweekervaring op te doen (ja, ook na ruim 50 jaar vogels houden vind ik dat noodzakelijk) en anderzijds om weer eens tegen wat andere vogels aan te kunnen kijken.

Shows zijn belangrijk

Hoewel ik nog geen totaal overzicht heb, lijkt de terugloop in het aantal inzendingen op de wedstrijden nog niet tot staan te zijn gekomen. Het blijft het mij een doorn in het oog dat vooral inzendingen van vorm- en postuurkanaries nog steeds achter blijft. Mijn mening daarover is bekend. Het zijn vooral de eendagswedstrijden die voor de kwekers van vorm- en postuurkanaries aantrekkelijker blijken te zijn. Dat mag dan ook wel zo zijn. Het zijn best leuke wedstrijden, maar de verenigingen worden er de dupe van. Maar blijkbaar zijn er te weinig mensen die denken als ik. Ik heb namelijk al vaker voorgesteld om de eendagswedstrijden in een bepaalde tijd toe te staan. Het idee dat eendagswedstrijden voor de vogels beter zouden zijn dan gewone shows, deel ik niet. Er wordt op een dag teveel afgezeuld met de vogels. Ik wil niet zeggen dat ze daar zoveel van te lijden hebben, want een vogel kan veel meer hebben dan wij denken. Maar ik denk dat ze op een meerdaagse wedstrijd zeker niet meer

te lijden hebben. Ook al omdat ze, wanneer ze goed zijn afgericht, op een show ook rustig zitten. Maar nogmaals, hier lopen de meningen uiteen. Ik vind het alleen maar jammer voor de verenigingen die hun best doen om een goede show te maken. Ook al om het publiek te laten zien waarmee we bezig zijn. Daar komt toch altijd weer publiek op af. En we kunnen best nieuwe leden gebruiken.

Pak de jeugd

Het zou bijvoorbeeld ook goed zijn, wanneer we wat meer jeugdleden binnen de verenigingen zouden krijgen. Nu weet ik wel, het is in deze tijd, waarin er van alle kanten aan de jeugd wordt getrokken, erg moeilijk deze warm te maken en te houden voor de vogelsport. Terwijl er onder de jongeren toch best wel belangstelling is. Maar je moet proberen deze belangstelling te stimuleren. Niet zomaar voorbij gaan aan belangstellende jongens en meisjes. Probeer ze te betrekken bij de sport. Dat kan op verschillende manieren. Uit ervaring weet ik dat vooral de wat jongere jeugd het gemakkelijkst bij de sport te betrekken is. De wat oudere jeugd zoekt meestal andere activiteiten en valt dan uit de boot. Maar je ziet wel vaak dat juist die jongeren, die in hun prille jeugd kennis hebben gemaakt met het houden en kweken van vogels, daar later op terugvallen. Dan hebben onze inspanningen toch resultaat gehad. Wat je vooral ziet is dat bij de jeugd het meestal zonen of dochters van vogel houdende vaders (een heel enkele keer ook moeders) zijn. Die krijgen het als het ware met de paplepel ingegoten. Velen vallen op wat latere leeftijd af. Sommigen komen dus terug. Zelf heb ik een kleindochter die dol is op vogels. Van jongs af is zij bij bezoek in het vogelhok te vinden en wil

alles weten van vogels en helpt bij het voeren en schoonmaken. Ze is nu zes jaar. Twee jaar geleden gaf ze te kennen ook graag een paar vogels in haar bezit te krijgen. Ze mocht op een wedstrijd uitzoeken. Haar keus viel op Fife Fancy's. Niet zo vreemd. Het is een lief klein vogeltje. Ik heb aanvankelijk een koppeltje aangeschaft. Een van de jonge Fife Fancy's werd het jaar daarop kampioen op de onderlinge wedstrijd. Dat betekende dat er een mooie beker werd gewonnen. Het kind was dolgelukkig. Inmiddels heeft zij zes broedkooien in mijn hok tot haar beschikking voor de Fife-jes. En de vogels draaien goed op de wedstrijden. Omdat de vogels in mijn hok zitten komt ze slechts enkele keren per week kijken hoe het gaat. Maar haar belangstelling taant nog niet. Ze spreekt dan ook altijd van „mijn” vogels. En tijdens de wedstrijden vertelt ze apetrots welke punten haar vogels hebben gehaald. Zo probeer je het houden van vogels te stimuleren. In de wetenschap dat er een tijd komt dat de belangstelling zal tanen. Maar de liefde voor de vogels blijft. Daarvan ben ik overtuigd. We zullen op die manier moeten zorgen dat er ook nog een toekomst is voor onze sport.

INFO@VOLIEREBOUWSAMAN.NL | WWW.VOLIEREBOUWSAMAN.NL

M. 06-51 145525

Voor al uw vogelbenodigdheden

WIM VAN DE LUSTGRAAF

www.wimvandelustgraaf.nl

Bezoek aan vogelbond Brazilië, deel 1

© Albert Zomer

Een lange reis van 12 uur zonder problemen, ondanks de meldingen vooraf dat het op Schiphol een puinhoop zou zijn. Uit angst om mijn bagage kwijt te raken had ik toch maar besloten de koffer, die in het ruim zou gaan, thuis te laten. Ik moest het dus met de handbagage doen. Vroeg uit de veren om rond 05.00 uur te vertrekken van huis. Om 10.00 uur met het vliegtuig en 's avonds om 18.00 uur aankomen in São Paulo (Brazilië), een en ander met vijf uur tijdsverschil ten opzichte van Nederland. Er stond netjes een chauffeur te wachten van de Federação Ornitológica Do Brasil (FOB). Er moest echter nog even gewacht worden op nog arriverende COM bestuurders vanuit Italië, Frankrijk en Portugal. Wij waren namelijk uitgenodigd door de FOB om als COM bestuurders examens af te nemen van enkele tientallen keurmeesters. Onze reiskosten hiernaar toe zijn dus goedkoper dan alle keurmeesters naar een Mondial in Europa halen. Voor de duidelijkheid, hier is dus geen geld van de NBvV mee gemoed. Integendeel, mijn bezoek zal tevens aangegrepen worden om onze voorraad op de plank liggende NBvV materialen voor wat betreft ringen en de machine eventueel te verkopen. Er was al aangegeven dat er belangstelling voor was!

Dat even wachten op de overige bestuurders werd meer dan even. In Nederland denken wij dat wij alleen problemen hebben met wachttijden bij het vliegen en onze luchthavens. Het is overal hetzelfde begreep ik van mijn collega bestuurders. Ook Parijs, Rome, Lissabon en Madrid hebben te kampen met onderbezetting door personeelsgebrek. Nadat iedereen gearriveerd was op weg naar het hotel ongeveer 1 ½ uur rijden van São Paulo en vlakbij het plaatsje Itatiba. In het hotel, al laat in

de avond, werd ik begroet door Alexander Jassies, NBvV keurmeester en speciaal door de organisatie uitgenodigd vanwege zijn expertise op gebied van agaporniden. Aangezien dit geen COM show betrof is dat ook geen enkel probleem. Het was zijn tweede keer in Brazilië. Mooi om te zien dat je overal ter wereld Nederlandse keurders tegen komt en reken er maar op dat ik mijn uiterste best doe om nog meer verschillende NBvV keurmeesters de wereld in te krijgen om te keuren.

Bezoek aan FOB accommodatie

Na een goede nacht, het bezoek aan de tentoonstelling van de FOB. Ik kan u vertellen, je valt compleet van je stoel. De weg er naar toe wordt al van grote afstand aangegeven middels wegbewijzing. Niet door eigen gemaakte bordjes maar door vanwege de overheid aangebrachte officiële verkeersborden. Zelfs in zeg maar "VVV" folders is het FOB complex als toeristische trekpleister benoemd. Door vriendelijke mensen aan de poort wordt ons busje gecontroleerd en zonder problemen doorgestuurd. Er wapperen drie vlaggen fier boven ons hoofd: de Braziliaanse, de FOB-en de COM-vlag. Palmbomen staan langs het gebouw en op het plein siert een vijver met Koikarpers het geheel nog verder op.

Het complex is enorm en geheel eigendom van de FOB en in 2005 gebouwd onder leiding van de onverwachts overleden zeer bekende en geliefde voorzitter Lois Beraldi. Alles met eigen middelen en enorm veel vrijwilligers. Om een beeld te geven: de Braziliaanse bond telt momenteel 9000 leden en dat worden er steeds meer. Ook hier kent men verenigingen en dat moet ook wel want Brazilië is 8,5 miljoen vierkante kilometer groot en dat is bijna de helft van Zuid-Amerika.

Station Sao Paulo

Beraldi complex

Leden moeten dikwijls 3000 km rijden. U leest het goed, 3000 km rijden om mee te doen met deze show en dat doet men, want dit behoort bij het prestige van de kweker, het meedoen bij de Nationale kampioenschappen. U mag het zelf invullen hoe men in Nederland reageert als een show 50 km verderop plaats gaat vinden!

Rondleiding complex

Het immense complex omvat twee grote hallen, een apart gebouw voor een eigen veterinaire dienst en een ringproductie afdeling, een eigen parkeerterrein en parkeergarage en een beveiligd terrein, compleet met afsluitbare poort en al. Vogels worden geshowd in kooien van de federatie. Allemaal metalen, hoofdzakelijk uit traliewerk bestaande, kooien. Een mooi gezicht maar wel met als nadeel dat deze enorme hoeveelheid kooien, niet op-

Mogno in de show

vouwbaar, ook opgeslagen moeten worden. Nu is dat in deze hallen denk ik geen probleem.

De showhal is voorzien van camera's welke bewogen kunnen worden om zaken in de gaten te houden. Er zijn enorme ventilatoren aan de muur bevestigd, die verbonden zijn met een waterleiding. Bij tijd en wijle worden de ventilatoren aangezet en zij verspreiden een prettige vochtige lucht, zodanig dat de vloer nog net niet nat gaat worden, maar het vochtgehalte in de hal op peil gehouden wordt. In de hal waar de show te zien is, zijn op de 1ste verdieping de kantoren gevestigd van het bestuur, de administratie van de federatie, de afdeling automatisering (afdeling beveiliging met monitoren vanwaar uit de camera's in de zaal bediend kunnen worden), de speciaalclubs, een behoorlijke bibliotheek, een "kleine" vergaderruimte (compleet met prijzenkast) en een grote vergaderruimte waar ook de congressen worden gehouden. Inschatting is dat hier plek geboden kan worden aan zo'n 200 belangstellenden. De 1e verdieping is voorzien van eigen sanitaire voorzieningen.

Terug op de begane grond komen wij bij een soort rustruimte. Hier staan comfortabele zitbanken opgesteld, rondom allerlei planten en in dezelfde ruimte een kindercrèche, met speelgoed, TV scherm

en professionele opvang. Aangezien de kwekers hier ver moeten reizen en de partner ook als vrijwilliger meedoet, worden ook de kinderen meegenomen. Deze helpen wanneer ze oud genoeg zijn; als ze te jong zijn worden ze opgevangen in deze kindercrèche. Bij onze rondgang waren er ongeveer twaalf kleine kinderen aanwezig. Ook een koffiebar is hier aanwezig; hier moest trouwens betaald worden voor de koffie. Verder zijn in de hal allerlei koffieautomaten aanwezig waar gratis koffie of choco getapt kan worden. Het verschil met de koffiebar is dat daar uit een mop, die je mag houden, gedronken kan worden en bij de koffiepunten uit plastic bekertjes. Bij de koffieapparaten zijn ook drinkwaterpunten aanwezig en dat moet ook wel, de temperatuur is hier immers "iets" hoger dan in Nederland. Dus heerlijk gekoeld water! Ook liggen er lekkere koekjes en diverse soorten cake bij de koffietafels. Er was constant voldoende.

De inschrijving en opstelling

Voordat ik verder ga met de rondleiding even de methodiek van inschrijving. Er is geen voorinschrijving, maar wel een opgave per vereniging/association hoeveel vogels er ongeveer komen. De vogels worden per vereniging binnengebracht en op inzendernaam ingeschreven en opgekooid, waarbij de kooi van een barcode voorzien wordt. Deze barcode wordt tijdens de keuring afgedekt met een magneetstrip.

De kleurkanaries staan per vereniging op de stellingen, de postuurkanaries per soort, alsook de overige vogels. Met name de opstelling van kleurkanaries per vereniging heeft niet mijn voorkeur, daar er geen vogels van dezelfde klasse met elkaar te vergelijken zijn. Het staat dus allemaal door elkaar, ook een enorme klus voor de voordragers die vogels op te zoeken en naar de keurmeesters te brengen.

Men kent hier alleen enkelingen en stammen. De kwekers brengen voor het meespelen van een stam vijf vogels in. Vier gaan er in een stam, de vijfde vogel gaat wel op de stelling maar zal niet gekeurd worden. Deze dient dus als reserve. Hiermee is het risico voor uitval van de com-

Rustruimte en kindercrèche

Kantoren op de eerste verdieping

Beveiligingsruimte met camera's

Showhal

plete stam geminimaliseerd.

Wordt vervolgd!

Kweek met het gepareld bronzemannetje

Horst Mayer

Wildvang vogels, © H. Mayer

De eerste Europese import van dit prachtig getekende bronzemannetje (*Lonchura leucosticta*) vond plaats in 1980. Al in februari 1981 behaalde dhr. R.Neff verschillende succesvolle kweekresultaten met het gepareld bronzemannetje. Een jaar later vlogen zelfs al jongen van de tweede generatie rond.

Ook bij de heer H.Bielfeld werd in oktober 1981 het eerste van een aantal succesvolle broedpogingen behaald. In totaal werden van twee wildvangkoppels twintig jongen grootgebracht in de loop van enkel maanden tijds. Behalve deze kweekresultaten werden er toch nauwelijks nog jonge vogels gefokt, ofschoon ze nog vaker, zij het in kleine aantallen, ingevoerd zijn.

Het gepareld bronzemannetje leeft in de binnenlanden van zuidelijk Nieuw Guinea. Lange tijd werd het beschouwd als een van de vier ondersoorten van het treur-bronzemannetje (*Lonchura tristissima*). Dr. H.E.Wolters heeft het gepareld bronzemannetje in het boek 'Die Vogelar-

ten der Erde' als zelfstandige soort opgenomen zonder enige ondersoorten.

In december 1988 kocht ik zeven gepareld bronzemannetjes bij een handelaar. Een achtste vogeltje dat een kaal kopje had, en vermoedelijk 'wat' ouder, kreeg ik er gratis bij. Nadat ze gewend waren en voorzien van gekleurde knijpringen werden ze allemaal samen in het grote vogelverblijf geplaatst.

De mannetjes begonnen al vlug hun lied voor te dragen en er kon worden vastgesteld dat er vier mannetjes en vier popjes gekocht waren.

Gedurende verschillende maanden vond er geen paarvorming plaats. Vaak zaten twee vogels tegen elkaar aan en verzorgden ze elkaars veren; de vogels wisselden echter voortdurend van partner.

Pas toen in mei de grote buitenvlucht geopend werd en de vogels ook naar buiten konden, vormden zich drie koppeltjes die sindsdien onafscheidelijk waren. Twee vogels, waaronder dat met het kale kopje, waren inmiddels gestorven. De drie koppels gepareld bronzemannetjes brachten de zomer door in de ongeveer 20 m² grote voliëre, samen met twintig andere koppels prachtvinken. Er werden diverse vrijstaande nesten gebouwd, maar er werden geen eitjes gelegd.

In het broedseizoen van 1990 plaatste ik een koppel gepareld bronzemannetjes samen met een koppeltje hadesnonnen, prachtonnen en zwartkopnonnen, een koppel muskaatvinken en een koppel zwartborst-rietvinken in de kleine keldervoliëre. De twee andere koppeltjes bewoonden, net als een jaar eerder, de

© H. de Vos

LONCHURA

grote volière. Ook deze keer werden door alle koppels vlijtig vrijstaande nesten gebouwd in de struiken van dennentakken. Er werden echter ook dat jaar geen eieren gelegd.

Toen in oktober kort achter elkaar drie vogels stierven heb ik de resterende vogels verkocht. Ofschoon ik er niet mee heb kunnen kweken, heb ik toch erg veel plezier aan de vogeltjes mogen beleven. Ze waren altijd heel levendig, maar ook steeds wat bangachtig. Ze lieten hun schuwheid varen zodra er meelwormen vertrekt werden, want daar waren ze verzot op.

Twee koppels eigen kweek, © H.Mayer

Dat bij mij de kweek niet gelukt is wijt ik aan de huisvesting in een vrij dicht bevolkte gezelschapsvolière. Bijna alle mij bekende kweekresultaten werden behaald met vogels die koppelgewijs in een kleine volière gehuisvest waren.

De heer Neff, die met veel succes gepareelde bronzemannetjes fokte, had de vogels

in volières gehuisvest met één koppel gepareelde bronzemannetjes en nog enkele andere prachtvinken (mondellinge mededeling).

Volgens mij is het niet mogelijk om het geslacht te bepalen aan de hand van uiterlijke kenmerken. Geen enkel vogeltje heeft hetzelfde aantal 'pares' (witte punt-

jes en vlekken), maar dat lijkt niet met het geslacht te maken te hebben.

Naschrift redactie: sinds kort heeft Horst Mayer weer twee koppels aangeschaft (eigen kweek uit Denemarken) om opnieuw te gaan proberen deze zeer zeldzame prachtvinken te kweken.

An advertisement for Refona products. The background is split into blue and green sections. On the left, a blue cylindrical product is shown in a wooden nest. On the right, three bottles of Vivace Energy Boost are displayed. The Refona logo is at the bottom center.

Dutchy's®
Roofmijten ter voorkoming en bestrijding van bloedmijten in dierenverblijven

REFONA
Respect For Nature

Vivace Energy Boost
Vivace is een aanvullend diervoeder voor alle vogelsoorten dat in het water gedoseerd kan worden. Het is een echte energiestoot met extra nutriënten.

Refona, bestrijdt en beschermt biologisch
Voor meer informatie en/of bestellen: www.refona.nl | info@refona.nl | (0593) 37 00 35

Karl Reich & Hans Duncker, pioniers in het onderzoek naar vererving bij siervogels

Een terugblik op honderd jaar denken en schrijven over kanariezangvererving

J. Plokker

Deel 5 – Primaat van de voorzang

In de vorige afleveringen stonden we stil bij het experiment van Karl Reich om zijn kanaries als nachtegalen te laten zingen. Hans Duncker verklaarde in 1922 Reich's succes met de op de wetten van Mendel gebaseerde these dat hij steeds doelgericht had geselecteerd op het wetenschappelijk aantoonbaar erfelijk vermogen tot imiteren van kanaries, gecombineerd met een uitgekiende voorzang. Martin Weyling 'vertaalde' de verworven kennis over erfelijkheid bij kleurkanaries naar de wereld van de gecultiveerde kanariezang, zonder rekening te houden met specifieke zangkanarie-eigenschappen.

Martin Weyling's invloed

Martin Weyling als schrijver van 'Het Boek voor de Zangkanariekekker' kan niet los worden gezien van Martin Weyling als auteur van 'Het Boek voor de Kleurkanariekekker'. De indruk bestaat dat Weyling zich toch in de eerste plaats heeft verdiept in de vererving van kleur en pigment bij kleurkanaries en die kennis ook denkt toe te kunnen passen in de zangkanariekekker. Waar de kennis over de vererving van kleur en pigment kon steunen op allerlei empirisch verkregen bewijs, ontbrak het op het gebied van de vererving van zang aan wetenschappelijk

onderbouwd onderzoek. Voor Weyling was dat kennelijk geen onoverkomelijk probleem. Qua inhoud en toon is z'n boek doorspekt met de overtuiging dat hij de kennis over de zangvererving in pacht heeft. Door zich te profileren als 'geneticus' omgeeft Martin Weyling zich ook met het aureool van wetenschapper, waarmee hij ongetwijfeld zijn woorden kracht bij wilde zetten voor zijn hoofdzakelijk uit wetenschappelijke leken bestaande doelgroep. In inhoudelijk opzicht heeft Weyling's boek ons geen wezenlijk nieuwe, wetenschappelijk onderbouwde, inzichten verschaft over de vererving van gecultiveerde kanariezang. Weyling's advies, alleen door lijnen van vererving te volgen kweek je prima zangkanariestammen, werd desondanks door de Nederlandse zangkanariewereld massaal omarmd. Zeker niet in het minst omdat deze overtuiging ook door zangkanariekeurmeesters van zowel de 'Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers' als de 'Algemene Nederlandse Bond van Vogelhouders' uitentreuren werd uitgedragen. Eén van hen was Paul Kwast.

Paul Kwast

Het tot dusver laatste Nederlandstalige handboek voor zangkanariekekkers verscheen in 1979 en is geschreven door Paul Kwast. Bij het verschijnen van diens 'Handboek voor de zangkanariekekker' was Paul Kwast zowel harzerkeurmeester als redacteur van 'Vogelvreugd', het orgaan van de ANBV. Was Weyling nog terughou-

Handboek voor de zangkanariekekker

Paul Kwast

Cover van het in 1979 verschenen 'Handboek voor de zangkanariekekker' van Paul Kwast

dend om te denken in de erfelijkheid van de kwaliteit van afzonderlijke zangtoeren, Paul Kwast gooide al die schroom van zich af: volgens hem is een individuele gecultiveerde zangtoer een zelfstandig overerfbare factor. Hij stelt de erfelijkheid van, bijvoorbeeld, formaat en ouderzorg, gelijk aan een zangtoer. Hij meent ook zeker te weten dat de zangtoer 'kloek' een dominante en de 'schokkel' een recessieve verervende factor is. Kwast's theorie over de erfelijkheid van de individuele zangtoeren is volledig gebaseerd op de erfelijkheid van de bouw van het zangorgaan, de syrinx. De door Ludwig Tretter verkondigde veronderstelling in zijn uit 1914 daterende 'Lehrbuch' leefde in 1979 dus nog altijd voort! Door het hele 'Handboek voor

ZANGKANARIES

de zangkanariekweker' loopt een rode draad: Veredeling van gecultiveerde kanariezing is voor 100% een erfelijke kwestie. Met uitsluitend oog voor de vererving en een daarop gebaseerd kweekplan is het, volgens Paul Kwast, mogelijk een goede zangstam op te bouwen.

Paul Kwast toont zich in het toepassen van de kennis over erfelijkheid bij kleurkanaries op die van gecultiveerde kanariezing niet alleen een volgzaam leerling van Martin Weyling, maar gaat nog verder door te stellen dat individuele zangtoeren erfelijk worden doorgegeven. Zonder overigens voor zijn gedachtegoed enige vorm van wetenschappelijk bewijs aan te leveren.

Het primaat van de erfelijkheid

Als we het door Paul Kwast in 1979 verschenen 'Handboek voor de zangkanariekweker' moeten duiden dan is het in de eerste plaats een tijdsdocument waarin we kunnen lezen hoe na het verschijnen van Martin Weyling's 'Boek voor de zangkanariekweker' het primaat van de erfelijkheid van gecultiveerde kanariezing in de zangkanariewereld heeft postgevat. Tot diep in de jaren '80 was de opvatting dat zangtoeren individueel overerfbare factoren zijn algemeen geaccepteerd in de Nederlandse zangkanariewereld en werd alom de overtuiging uitgedragen dat op dit uitgangspunt gebaseerde kweekschema's de enige weg naar succes waren.

Ton Diepenhorst

De te Katwijk aan Zee woonachtige Ton Diepenhorst begon ca. 1970 met het kweken van waterslagers. Overtuigd van de algemeen geaccepteerde opvattingen over de erfelijkheid van zangtoeren kweekte Diepenhorst gedurende de jaren '70 en beginjaren '80 waterslagers van hoog niveau. In zijn zekerheid omtrent het primaat van de erfelijkheid ontstonden barsten toen Diepenhorst vanaf 1982 kennis nam van, onder meer door Piet Ramakers geschreven, artikelen in 'Vogelvreugd', het orgaan van de ANVB. Ramakers en de zijnen baseerden zich op wetenschappelijke onderzoeken in de VS naar zangontwikkeling bij kanaries. Daaruit bleek, onder meer, dat niet zozeer erfelijkheid, maar

het zangmilieu waarin de jonge kanarie-man opgroeit bepaalt hoe een kanarie uiteindelijk gaat zingen.

Het primaat van de voorzang

Voor Ton Diepenhorst betekende de Amerikaanse onderzoeksresultaten een radicale verandering van zijn opvattingen en kweekmethode. Niet erfelijkheid, maar het zangmilieu was het belangrijkste middel om het lied van zangkanaries te veredelen. Medio de jaren '80 werd zijn vogelverblijf omgebouwd in een soort studio met enkele tientallen speakertjes, waaruit vanaf het begin van het broedseizoen de door Diepenhorst zelf op een cassettebandje opgenomen voorzang van streng geselecteerde waterslagers klonk. Met de experimentele waterslagerkweek van Ton Diepenhorst belandden we aan het eind van de 20e eeuw weer in de wereld van Karl Reich en Hans Duncker, overigens zonder dat Diepenhorst ooit van Karl Reich en Hans Duncker had gehoord. Omdat Diepenhorst er aanvankelijk van uitging dat het uiteindelijke lied uitsluitend door voorzang werd bepaald werd ook de lijnenteelt afgezworen. Om er zeker van te zijn dat een pop werd bevrucht kregen diverse mannen de gelegenheid met dezelfde pop te paren. Na de bevruchting werden de mannen uit de broedruimte verwijderd. Een kweekadministratie werd niet meer bijgehouden. Poppen werden louter geselecteerd op constitutie en niet op vermeende erfelijke zangeigenschappen. Bij wijze van experiment werden eieren van harzers door waterslagers uitgebreed en evenzo groeiden 'genetische' kleurkanaries in het door het cassettebandje gedomineerde zangmilieu op. Zijn nieuwe kweekmethode leek succesvol, want ook op deze wijze wist Ton Diepenhorst regelmatig met zijn waterslagers prijzen te behalen.

Reactie van de gevestigde orde

Dat Piet Ramakers cs. en Ton Diepenhorst een heel andere boodschap verkondigden dan door de gevestigde orde in de zangkanariewereld werd uitgedragen werd hen niet in dank afgenomen. Ton Diepenhorst werd aanvankelijk beschouwd als een 'zot'. In publicaties van

een gezaghebbend waterslagerkeurmeester in 'Onze Vogels' werd het gebruik van audioapparatuur, om het zangmilieu te beïnvloeden, publiekelijk belachelijk gemaakt en artikelen waarin, naast het belang van erfelijkheid, ook dat van het zangmilieu werd benadrukt, werden weggezet als desinformatie voor de beginnende zangkanariekweker.

ONDANKS DE SCEPSIS UIT DE TOENMALIGE, VAN DE OPVATTINGEN VAN MARTIN WEYLING/Paul Kwast cs. overtuigde zangkanariewereld, heeft Ton Diepenhorst altijd vastgehouden aan het primaat van de voorzang. In de loop der jaren maakte de cassette-recorder plaats voor de cd speler. Met de digitale technieken die beschikbaar kwamen werd zelfs uit kanariezing met bijzonder fraaie toevormen, met 'knippen en plakken', een 'ideaal' waterslagerlied geconstrueerd en aan de jonge kanariemannen voorgeschoteld.

Voorzang is niet allesbepalend

Maar in Katwijk bleek de theorie toch anders dan de praktijk. De met de waterslagersvoorzang opgegroeide kleurkanaries en harzers zongen weliswaar als waterslagers, maar ze bleven steken op een matig niveau. Hoewel alle jonge mannen uit de speakertjes dezelfde voorzang hadden gekregen zongen niet alle kanariemannen hetzelfde lied. Er waren grote kwaliteitsverschillen. In de praktijk bleek dat voorzang niet voor 100% het kwaliteitsniveau van de zangkanarie bepaalde. Om goede waterslagers te kweken kon je niet zomaar een willekeurige kanarie voor de kweek inschakelen en naar een bandje laten luisteren. Met dit voortschrijdend inzicht greep Ton Diepenhorst terug op de methode om voor de kweek kwalitatief goede waterslagermannen in te zetten. Ton Diepenhorst bleef succesvol op wedstrijden, maar niet overal waar hij met zijn waterslagers verscheen staken al zijn vogels met kop en schouders boven die van anderen uit, terwijl op grond van de kwaliteit van de voorzang en uitgaande van het primaat van het zangmilieu dat men wel zou mogen verwachten. In de volgende aflevering ronden we onze terugblik op honderd jaar Mendeliaans gedachtegoed in de zangkanarieteelt af.

Kardinalen kweken

Liefhebber Ben Huijbers uit het Limburgse Ittervoort kweekt al jaren lang met veel succes verschillende soorten kardinalen. Hoe doet hij dat?

© H. Branje

Huisvesting

De meeste soorten kardinalen zijn winterhard. Dat betekent dat ze onze winters niet verwarmd gehuisvest hoeven te worden. Wel is het belangrijk dat ze uit de regen en wind kunnen zitten. Met andere woorden een (gedeeltelijke) overkapping waar de vogels hun beschutting kunnen vinden is voldoende. De Arizonakardinaal vormt een uitzondering. Deze soort leeft in droge, warme gebieden en heeft in de winter dan ook behoefte aan een vorstvrije huisvesting.

In een volière van 3 bij 1 meter kun je het beste maar één koppel kardinalen plaatsen. In een vlucht van 2 bij 4 meter kun je ook andere vogels bij plaatsen (bij kardinalen met rood in de bevedering geen andere vogels met rood in de bevedering!); bijvoorbeeld een groenling zou wél goed kunnen.

Een kardinaal houdt zich met name boven in de volière op. Een nachtegalensoort zoekt het doorgaans wat lager in de volière. Heb je naast kardinalen ook andere vogels in de volière dan kun je het beste op meerdere plaatsen voer en water ter beschikking stellen.

Winter

Zoals gezegd kunnen de meeste soorten onze winter aan; ze kunnen koppelgewijs de winter doorbrengen. De voeding kan dan bestaan uit een agapornidenmengeling die verdund wordt met 30% witzaad. Deze toevoeging wordt gedaan om de mengeling minder energierijk te maken. Met name wanneer de vogels vrij klein gehuisvest worden kunnen kardinalen te vet worden. Met name de roodkuifkardinalen en de groene kardinalen zijn hier heel gevoelig voor. Zijn de vogels in het voorjaar te vet, dan zullen de bevruchtingsresulta-

ten sterk kunnen tegenvallen. Hoe groter het verblijf, des te minder kans op vervetting.

Twee keer per week kan men de vogels wat eivoer geven; insecten hoeft men dan niet te verstrekken.

Samenstellen kweekkoppel

Wanneer er tijdens de winter een partner uitvalt moet je op zoek naar een nieuwe. Vaak valt de pop uit, maar natuurlijk is dit niet altijd het geval. Zet de nieuw aangeschafte vogel in de volière waar ze in principe straks samen moeten wonen en haal de vogel die je hebt uit die volière en plaats hem in de volière/kweekkooi er langs.

Let goed op of de nieuweling voer en water kan vinden. Voer dan ook op verschillende plaatsen en plaats ook het water op een aantal plaatsen! Wanneer de nieuweling goed gewend is aan het hok en aan het voer kun je de vogels na enkele dagen bij elkaar plaatsen. Dan uiteraard goed in de gaten houden of het klikt tussen de toekomstige partners.

Voorjaar

Medio tot eind maart kunnen de vogels in de kweek volières geplaatst worden (als ze daar al niet verbleven). Dan elke dag eivoer verstrekken met maximaal een afgestreken theelepeltje pinkies/buffalowormen/hermetia.

Half april kunnen de nesten opgehangen worden. Ben hangt per volière twee nesten op. Dit kunnen kapelletjes zijn of zelfgemaakte nesten; beide soorten nesten worden van wat kunstgroen voorzien zodat de vogels wat beschut kunnen zitten broeden. De nesten worden zo'n 20 centimeter onder het dak van het verblijf opgehangen.

Rode kardinaal, man

Kweek

Bij de eerste ronde wordt de man wanneer de pop het derde ei gelegd heeft, apart gezet in een draden kooi (minimaal 40 x 40 cm) waar hij enkel een zadenmengeling krijgt. De man wordt pas weer bij de pop geplaatst wanneer de jongen uitvliegen. Daarna mag de man de rest van het broedseizoen bij de pop blijven. Het is belangrijk dat hij de jongen onder z'n hoede neemt wanneer de pop een volgende legsel gaat bebroeden.

Kardinalen zijn doorgaans ijverige broeders. Een rode kardinaal in topconditie zal elke maand een nest jongen kunnen grootbrengen! Een broedtijd van 13 dagen; de jongen verlaten het nest na ongeveer 10 dagen; zo'n 6 dagen na het uitvliegen heeft de pop haar volgende nest weer

klaar en is ze weer aan het leggen. Maar ook hier geldt: het blijven levende dieren. En terwijl bij de ene kweker het ene na het andere nest jongen wordt groot gebracht, krijgt de ander geen ei te zien, laat staan een jonge op stok!

Kardinalen worden zo rond de vijfde dag geringd. Rode kardinaal een 3.5 mm ring; groene en roodkuifkardinaal 4.0 mm; mantelkardinaal 3.2 mm.

De ringen worden door Ben afgeplakt met leukoplast of voorzien van ventielslang.

Grappig bij het ringen van groene kardinalen is dat de jongen, wanneer je het nest oppakt, hun kopje wegdraaien zodat een kale plek in de nek zichtbaar wordt. Dit is heel normaal en waarschijnlijk een vorm van 'verdediging'.

Jonge kardinalen, met name die van de rode kardinaal vliegen al heel vroeg uit; rode kardinalen verlaten het nest al rond de tiende dag; de jongen van de groene kardinaal en de andere soorten kardinalen vliegen zo'n vier dagen later uit en hebben dan een volledig ontwikkeld verenpak. Pas uitgevlogen jongen van de rode kardinaal zijn echter nog niet 'vliegvast'; ook is hun verenpakje nog niet helemaal ontwikkeld; ze verblijven in principe op de bodem van het verblijf. Ben zorgt voor voldoende vertakte takken op de bodem zodat de jongen daar in rond kunnen scharrelen en hun rustplek vinden. Dat is belangrijk voor een goede ontwikkeling van hun pootjes (grip). Blijven ze voortdurend rond huppen op de bodem, dan ontwikkelen de pootjes (teentjes) zich onvoldoende. Je kunt de jonge vogels pas bij de oudervogels wegvangen wanneer de jongen van een volgend nest uitkomen. Ze worden dan in een kleiner verblijf geplaatst met een grote bak voer. Met name veel eivoer ter beschikking stellen, want in het begin zullen ze dit met name eten; naderhand zullen ze ook steeds meer zaden gaan oppeuzelen.

Jonge kardinalen zijn doorgaans moeilijk te seksen, behalve die van de rode en de vermiljoenkardinaal omdat de jonge mannetjes al vroeg wat rode veertjes laten zien. De enige manier om het geslacht te bepalen is een DNA-test.

Voeding tijdens kweek

Wanneer er jongen zijn krijgen de oudervogels volop insecten onder het eivoer gemengd (zo'n 10%, bestaande uit een mix van pinkies, buffalowormpjes en hermetia) en daarnaast wat levende witte (= pas vervelde) meelwormen, met name de eerste week. De insecten worden bestrooid met gistocal. Reden: insecten zijn arm aan het belangrijke mineraal calcium; krijgen de jongen te weinig calcium binnen, dan zal dit vaak resulteren in kromme pootjes! Het eivoer van Ben bestaat uit 150 gram Wimo eivoer, 120 gram paneermeel, 3 hard gekookte eieren en 15 gram 'breedmax'. Er wordt geen fruit verstrekt; wél wat kiemvoer, gemengd onder het opfokvoer.

Tijdens de rui krijgen de rode kardinalen wat rode kleurstof (2 dagen per week), bijvoorbeeld eivoer voor rode kanaries. Rode kardinalen hebben slechts heel weinig kleurstof nodig om toch een mooie rode kleur te krijgen.

De soorten

De bekendste kardinalen zijn de rode kardinaal (*Cardinalis cardinalis*), de circa 19 cm grote roodkuifkardinaal en de 20 cm grote groene kardinaal (*Gubernatrix cristata*). Met name de rode kardinaal en de groene kardinaal worden vrij goed gekweekt. De roodkuifkardinaal (*Paroaria coronata*) is al wat moeilijker. In de eerste plaats omdat ze in de praktijk vaak te vet

Groene kardinaal, pop

Groene kardinaal, man

Roodkuifkardinaal

Dominicanerkardinaal

Vermiljoenkardinaal, man

Arizonakardinaal, man

EXOTEN

Mantelkardinaal

worden; deze kardinaal heeft dus behoefte aan veel vliegruimte. Iets waar je ook bij de groene kardinaal op moet letten. De roodkuifkardinaal komt uit het zuidwesten van Brazilië, uit Bolivia, Uruguay en het noorden van Argentinië.

De dominicanerkardinaal (*Paroaria dominicana*) wordt in veel kleinere aantallen gehouden; het zijn doorgaans geen agressieve vogels die echter niet gemakkelijk tot broeden te bewegen zijn. Waarschijnlijk is dit met name de reden dat deze kleinere soort kardinaal (18 cm) niet in grote aantallen in avicultuur aanwezig is. Er is geen verschil zichtbaar tussen man en pop. De vogel leeft in het oerwoud van het noordoosten van Brazilië.

De relatief kleine (16.5 cm) mantelkardinaal (*Paroaria capitata*) kweekt wat gemakkelijker; het zijn redelijk rustige vogels die niet agressief zijn; er is geen verschil zichtbaar tussen man en pop. Qua voeding heeft de mantelkardinaal behoefte aan een dagelijkse portie fruit. Zijn leefgebied: het zuidwesten van Brazilië, Uruguay en noorden van Argentinië.

De Arizonakardinaal (*Cardinalis sinuatus*) is zeldzaam in avicultuur. Hij is duur in aanschaf en gevoelig. Het zijn vogels die afkomstig zijn uit heel droge streken (Mexico, Californië en het zuidwesten van de Verenigde Staten). En ons Nederland-

se weer vertoont weinig overeenkomst met het droge en warme leefgebied van de Arizonakardinaal! Deze vogels moeten verwarmd overwinteren. Geen vogels voor beginners! Man en pop zijn goed uit elkaar te houden.

De laatste jaren zien we wat vaker de 19 cm grote vermiljoenkardinaal (*Cardinalis phoeniceus*). Deze lijkt op het eerste gezicht op een rode kardinaal. Hij mist echter de rode bief terwijl het rood iets anders van kleur is dan dat van de rode kardinaal. Ook is de vorm van de kuif heel anders en is de vogel wat kleiner. Qua verzorging komt deze kardinaal overeen met die van

de rode kardinaal. Vermiljoen kardinalen zijn wel veel zeldzamer in avicultuur. Net als bij de rode kardinaal is er een duidelijk verschil tussen man en pop.

Heel zeldzaam of niet meer aanwezig in avicultuur zijn een drietal circa 16.5 cm grote soorten; de maskerkardinaal (*Paroaria nigrogenis*), afkomstig uit het noordelijk gedeelte van Zuid-Amerika; de roodkapkardinaal (*Paroaria gularis*) uit de oerwouden van Brazilië, Colombia en de roodvoorhoofdkardinaal (*Paroaria baeri*) welke voorkomt in een heel klein stukje oerwoud van de Amazone.

Valkuilen

- Te royaal voeren waardoor de vogels te vet worden; liefhebber maakt doorgaans meer fouten door te veel te voeren dan door te weinig.....

- Te veel levend voer waardoor met name de mannen te fel worden

- Wanneer je buiten de broedtijd insecten verstrekt moeten deze binnen 'n half uur opgepeuzeld zijn.

- Een koppel dat uit een man en een pop bestaat. Bij de groene kardinaal, de Vermiljoenrode en de rode kardinaal is er een duidelijk verschil tussen man en pop. Bij de roodkuif, de dominicaner en de mantelkardinaal is enkel uitsluitend mogelijk door middel van een DNA-test.

- Bij samenstellen van een nieuw koppel niet goed opletten

Vermiljoenkardinaal, pop
kopstudie

Arizonakardinaal, man
kopstudie

De ontwikkeling van de agaat kleurkanarie

In dit artikel wordt de ontwikkeling beschreven die de agaat kleurkanarie in de laatste jaren heeft doorgemaakt. Als "kapstok" is de relevante tekst uit de Standaardeisen Kleurkanaries 2020 in stukjes opgeknipt. De omschrijving zelf is eigenlijk niet veranderd; de agaat werd ook in de oude standaard al goed omschreven. De ontwikkeling zit in de interpretatie van die omschrijving. Het gaat dan met name om de grondkleur en om de vorm van de baardstrepen. Dit wordt uitgelegd met behulp van foto's en diagrammen.

© Antoon Tijhuis namens de Speciaalclub Kleur

Inleiding

In de Standaardeisen Kleurkanaries 2020 is een licht gewijzigde omschrijving van de agaat verschenen, waarover nogal wat commotie is ontstaan onder gespecialiseerde kwekers. Dat vraagt dus om uitleg. De vorige versie van de Nederlandstalige standaardeisen was al behoorlijk goed. Wel was die op een aantal punten nog onduidelijk. De in 2020 toegevoegde opmerkingen lossen dit probleem grotendeels op. Toch zijn we er nog niet, want ook de huidige tekst bevat een aantal zinsneden die op meerdere manieren kunnen worden geïnterpreteerd. Dit betreft met name de grondkleur. De bestaande omschrijving daarvan wordt tegenwoordig anders geïnterpreteerd, waardoor heldere vogels de voorkeur krijgen. Verder heeft het O.M.J. congres in Istanbul een uitspraak gedaan over de juiste vorm van de baardstrepen, naar aanleiding van een vraag uit Nederland. Ten slotte zouden ook de kleur en de breedte van de omzoming van de pennen wel wat nauwkeuriger omschreven mogen worden.

Algemene opmerkingen

De standaard voor de agaat wordt beschreven op p. 22 en pp. 25-26 van de Standaardeisen Kleurkanaries 2020. Voor dit artikel heb ik de tekst in stukjes geknipt en van bullets voorzien, zodat die gemakkelijker kan worden toegelicht. Het resultaat is steeds in kaders gezet met een lichtblauwe achtergrond; verschillen met de vorige versie zijn in rood aangegeven.

Algemene Opmerkingen over Agaat en Isabel

- De gereduceerd melaninevogels (Agaat en Isabel) worden gekenmerkt door een reductie van de eumelanine die zorgt voor een fijnere bestreping dan bij de vol gemelaniseerde.
- De bestreping zal dus (in verhouding tot vol gemelaniseerde) fijner, kort en onderbroken zijn.
- De grondkleur bevat gereduceerde eumelanine zonder zichtbare phaeomelanine.
- Wanneer een vogel borsttekening laat zien, wordt dit als een po-

sitief kenmerk gezien.

De bestreping hoeft dus niet te veranderen om aan deze criteria te voldoen. Aan de andere kant, "fijner" is geen heel nauwkeurige aanduiding. Als de bestreping van de vol gemelaniseerde breder wordt laat dat namelijk ruimte voor een bredere bestreping bij de agaat. Die is dan immers nog steeds fijner dan bij de vol gemelaniseerde. En een wat bredere bestreping gaat vaak samen met een betere flankbestreping. De aanduiding "onderbroken" kan geen aanleiding geven tot misverstanden. Dat is wel het geval voor de term "zichtbare phaeomelanine". Traditioneel bestond de grondkleur van een agaat uit een mengsel van bruin eumelanine, phaeomelanine en lipochroom, waarbij deze combinatie geen bruine weerschijn mocht vertonen. De laatste jaren wordt "zonder zichtbare phaeomelanine" echter steeds vaker geïnterpreteerd als "zo licht mogelijk". Dat komt neer op een grondkleur die nog lipochroom en een beetje bruin eumelanine bevat, maar totaal geen phaeomelanine meer. Een donkerdere grondkleur wijst dan op de aanwezigheid van ongewenste phaeomelanine, die in dit

Agaat geel Intensief, © Kevin Clijmans

KLEURKANARIES

verband als indirect zichtbaar wordt beschouwd. Een bevestiging van deze opvatting vond ik op de blog van Frans Begijn. Daar geeft Johan van der Maelen zijn visie op de agaats gelen. Het citaat en de bijbehorende foto's zijn overgenomen in het oranje kader hieronder.

Agaat : Noteer, maximaal heldere vogels; egale tinten en een zeer duidelijk, goed zwart, fijn en onderbroken bestreppingspatroon. Neen, geen groene meer!

De foto's zijn van Kevin Clijmans, een van de Belgische kwekers die bezig zijn met het kweken van agaten naar de moderne opvatting. Frans Begijn heeft deze ontwikkeling opgemerkt en op zijn blog worden vogels van een aantal van deze liefhebbers besproken. De vogels in Figuur 1 hebben inderdaad een zeer lichte grondkleur, die nog net lichtgroen genoemd mag worden. Zuiver geel is ook weer niet de bedoeling; dan kom je uit bij de zogenaamde "monomelanine" vogels, waarvan de grondkleur vrijwel alleen uit lipochroom bestaat. Bij zulke vogels is nog wel zwart eumelanine aanwezig, maar die bevindt zich voornamelijk in de bestreping en in de schachten.

De laatste zin binnen het blauwe kader op de vorige bladzijde is rood gekleurd. Deze opmerking is in 2020 nieuw toegevoegd, en beslist een discussie die al een paar jaar liep, namelijk of een agaats kanarie borstbestreping mag vertonen. Er waren namelijk vooraanstaande keurmeesters die de aanwezigheid van zo'n bestreping bestraffen omdat er niets over in de standaard stond. In hun nogal rigide opvatting hoorde die dan ook niet op een vogel thuis.

Ter illustratie ziet u in bovenstaande foto een agaats witte met zo'n volle borstbestreping. Deze foto is afkomstig uit de klassieke verzameling van Dirk de Schinkel, een van de eersten die een uitgebreide serie opnamen van kleurkanaries op Internet publiceerde. Daaruit is in de loop der jaren door tal van sprekers, waaronder schrijver dezes, prachtig materiaal geput voor presentaties en artikelen.

Specifieke opmerkingen: Melanine

Op pp. 25-26 van de Standaardeisen komt de agaats expliciet aan de orde. Ook deze tekst heb ik voor u in hapklare brokken verdeeld, zodat er wat uitleg bij gegeven kan worden. De tekst begint met drie zinnen over de melanine.

Specifieke opmerkingen over de Agaats, deel 1

- De Agaats is een Zwarte met gereduceerde melanine.
- De poten, nagels en snavel zijn zeer licht gemelaniseerd en éénkleurig.
- De rug, de flanken en de kop vertonen zwarte streepjes, fijn, kort en talrijk die afsteken tegen een lichtgrijze ondergrond die verstoken is van bruin en het lipochroom laat verschijnen (uitgezonderd bij de mozaïeken die tussen de bestreping een lichtgrijze kleur vertonen).

De reductie betreft voornamelijk de phaeomelanine, en die bevindt zich bij een kleurkanarie vooral tussen de bestreping, en maakt daar deel uit van de grondkleur. De lichtgrijze kleur bij de mozaïeken (en bij de witten) wordt veroorzaakt door de aanwezigheid van de azulfactor.

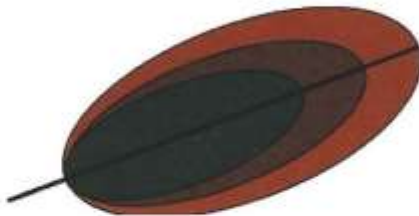
In de laatste twee jaar is daar de opvatting bij gekomen dat de azulfactor ook werkzaam moet zijn bij de agaats gelen en roden. Dat wordt dan beschouwd als een moderne interpretatie van de zinsnede "een lichtgrijze ondergrond die verstoken is van bruin". Geel- en roodagaten moeten tegenwoordig, zoals Johan van der Maelen het hierboven formuleert, "maximaal helder" zijn, met een zwarte bestreping op respectievelijk een lichtgroene of een felrode grondkleur.

Tussen neus en lippen door wordt hier ook even stelling genomen in een andere discussie, namelijk die over de werking van de azulfactor. Sommige deskundigen beweren dat deze factor bruin phaeomelanine omzet in lichtgrijs pigment; anderen menen dat de azulfactor de vorming van phaeomelanine volledig belet. In beide gevallen wordt er geen uitspraak gedaan over de eumelanine. Volgens mij kun je er maar op één manier achter komen hoe deze factor echt werkt, en wel door het veeronderzoek van Frans Kop uit de 80'er jaren van de vorige eeuw over te doen. En eigenlijk moet je dan ook het oorzakelijke verband tussen de azulfactor en de gevonden pigmentreductie aantonen door zo'n meting te combineren met gericht DNA-onderzoek. Meten is weten, maar is helaas niet te betalen.

De pigmentreductie is hierboven al in woorden uitgelegd. Ter verduidelijking volgt hier nog een visualisatie. Het verhaal begint bij de pigmentcellen of melanocyten. Tijdens de groei van de veer maken deze melanine aan. Die wordt via een dun slangetje, de zogenaamde dendriet, afgezet in de veer. Afhankelijk van het stadium waarin de veervorming zich bevindt is dat één van de drie genoemde melaninen. Daarna sterft de dendriet af. We gaan uit van de wildvorm; dat is een zwart geel schimmel met bruin pigment in een donkergroene grondkleur. Bij de wildvorm wordt eerst phae-

KLEURKANARIES

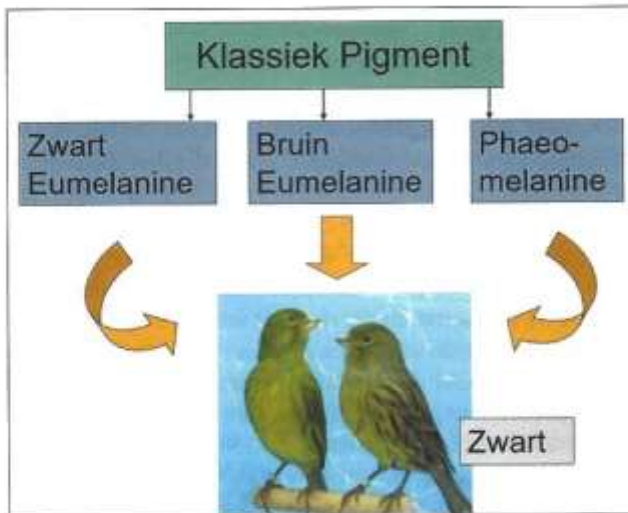
omelanine gevormd, dan bruin eumelanine en ten slotte zwart eumelanine. Die eindigen van buiten naar binnen in de veer. De schacht bevat net als andere hoorndelen zwart eumelanine. Dit ziet u in onderstaande illustratie.

Pigmentafzetting bij een wilde kanarie.

Bij pigmentreductie wordt de vorming van de drie pigmentkleuren beïnvloed door een verandering in het DNA. Daardoor wordt in sommige stadia van de veervorming geen of andere melanine gevormd. Dat kan worden gerepresenteerd door het zogenaamde "kraantjesmodel" dat voor mijn cursus toegepaste erfelijkheidsleer geleend werd uit de regeltechniek. Het idee is dat het DNA regelt hoever de kraan wordt opengedraaid, en zo bepaalt hoeveel van een bepaald soort pigment er in de veer terecht komt.

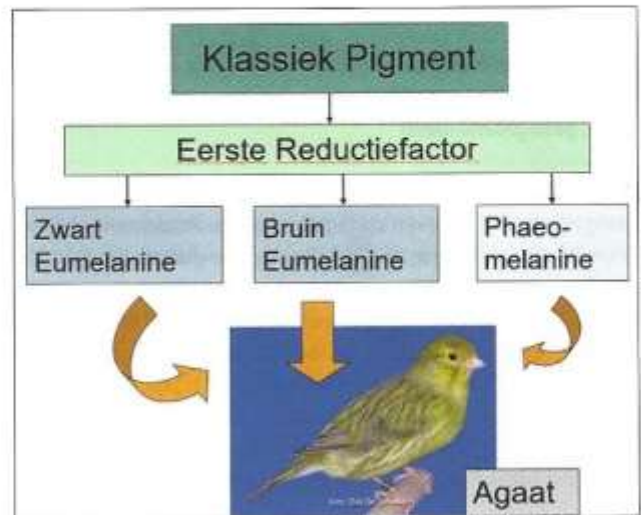
Voor de wildvorm komt dat uit op het diagram in onderstaand figuur. De donkerblauwe kleur van de vakjes en het formaat van de pijlen geven aan dat voor de wildvorm al het mogelijke pigment volledig wordt gevormd.

Pigmentvorming bij de wildvorm kanarie.

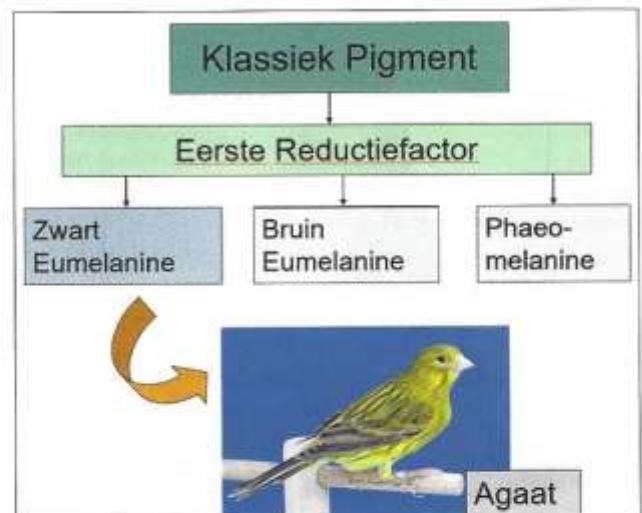
Voor een traditionele agaaf komen we dan uit op het diagram in het figuur in volgende kolom. De vakjes voor beide kleuren eumelanine zijn lichter blauw om aan te geven dat er minder zwart en bruin eumelanine zichtbaar is. De pijlen zijn even groot gebleven omdat het aantal pigmentcellen maar met 10% is verminderd. Voor de vorming van phaeomelanine is het vakje nog wat lichter

gemaakt en de pijl is kleiner geworden. Dit correspondeert met een flinke reductie van het aantal pigmentcellen. Omdat het hier over de traditionele agaaf gaat mogen we informatie gebruiken uit het bekende boek van Frans Kop uit 1985.

Pigmentvorming bij de "traditionele" agaaf.

Als derde voorbeeld bekijken we de zogenaamde monomelanine agaaf, die geen phaeomelanine en bruin eumelanine meer bezit. Dan hou je dus zoals eerder gezegd alleen zwart eumelanine over, en die vormt de bestreping en kleurt de schacht. Dat leidt dan tot onderstaand diagram.

Pigmentvorming bij de monomelanine agaaf.

In het laatste diagram zijn de symbolen voor zwart eumelanine niet veranderd ten opzichte van het ene laatste diagram; de blauwe kleur in de rechthoekjes die verwijzen naar bruin eumelanine en phaeomelanine is vervangen door lichtgrijs en de bijbehorende pijlen zijn verdwenen. Dit representeert dat er bijna alleen

KLEURKANARIES

zwart eumelanine in de veer wordt afgezet.

Bij de Italiaanse foto uit 2009 moet nog worden opgemerkt dat er inmiddels alweer lichtere vogels zijn, zoals bijvoorbeeld te zien is in de eerste foto op pagina 20. Toch benaderde de vogel in het

laatste diagram op pagina 22 indertijd al aardig de ideale "moderne" agaat geel intensief. We konden de ontwikkeling naar lichtere vogels dus zien aankomen.

ORGANISATORISCH

We want you!

Daag jezelf uit en word aspirant-keurmeester voor de NBvV, dan heb je altijd een goede smoes om je vogelcollectie uit te breiden.

© L. Megens

Heb jij als vogelhouder de ambitie om meer uit je liefhebberij te halen? Ben jij een gepassioneerd vogelkweker met oog voor de betere vogels? En ben je in staat om te vertellen waaróm jouw vogels de betere zijn en niet bang om jouw kweekresultaten aan andere liefhebbers te laten zien?

Ben je 18 jaar of ouder, minimaal drie jaar lid van de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers (NBvV) en weet je globaal hoe de bond in elkaar zit? Heb je minstens vijf jaar vogels gehouden van de soorten waarvoor je aangeeft aspirant-keurmeester te willen worden. Heb je met deze vogels op meerdere shows aantoonbaar goede resultaten behaald?

Dan is aspirant-keurmeester (m/v) worden iets voor jou. Keurmeesters zijn een belangrijke schakel tussen de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers (NBvV) en de liefhebber.

De Technische Commissie (TC) Kleur- en Postuurkanaries is inmiddels een opleiding gestart. De TC tropische vogels en parkieten start bij voldoende belangstelling in 2023 een basisopleiding keurmeester tropische vogels/Europese cultuurvogels of parkieten.

De bond zoekt aspirant-keurmeesters met brede ornithologische belangstelling. Behalve de soorten die je zelf houdt en kweekt, gaat jouw interesse uit naar de

vogels die je (nog) niet houdt. Dat alleen al kan een reden zijn om je aan te melden: een (aspirant-)keurmeester heeft altijd een goed excuus om iets nieuws op het hok te halen.

Met name voor de opleiding tropische vogels, Europese cultuurvogels, duiven, hybriden en grondvogels, maar ook voor de kromsnivals, is een brede interesse belangrijk; dat je als aspirant-keurmeester waar het op vogels houden en soortenkennis aankomt, in woord en daad een generalist bent. De vogelsport kent steeds meer liefhebbers die zich specialiseren. Dat is prima, maar de TC tropen en parkieten zoekt mensen met een brede belangstelling.

Nadat je je hebt aangemeld word je uitgenodigd twee vooropleidingdagen bij te wonen. Daar maak je kennis met de docenten en zij met jou. Word je basiskennis getest, jou verteld wat de cursus inhoudt en vertel jij ons wat jij ervan verwacht. Als het van beide kanten klikt word je als aspirant-keurmeester uitgenodigd om mee te doen en krijg je een persoonlijke coach toegewezen die jou gedurende de opleiding begeleidt.

Om de opleiding te kunnen volgen moet je over voldoende vrije tijd beschikken. Elk jaar tien vrije zaterdagen om theorie-/praktijklessen op locatie te volgen, voldoende tijd om thuis huiswerk te maken en in het tentoonstellingsseizoen minimaal vijf bijzittingen te doen bij ervaren keurmeesters. We gaan er vanuit dat je mobiel bent en dusdanig vitaal dat je eenmaal gemaakte keurafspraken met een aan zekerheid grenzende waarschijnlijk kunt nakomen.

Als keurmeester in opleiding ga je merken dat je nog meer plezier uit het vogels houden haalt. Kanaries, tropen of parkieten: met het vergroten van kennis voeg je diepgang toe aan jouw liefhebberij.

Na een tweejarige opleiding en het met goed gevolg afleggen van een theorie- en praktijkexamen, treed je toe tot het keurmeesterkorps van de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers. Dan ga je op pad om bij verenigingen vogels te keuren. Heb je ervaring opgedaan dan word je uitgenodigd om te keuren op districttentoonstellingen en het nationaal kampioenschap (NK); Vogel.

Na het voltooiën van de opleiding word je niet alleen in staat geacht om vogels te beoordelen en adequaat met punten te waarderen; jij bent als degene die ervoor doorgeleerd heeft ook een belangrijke vraagbaak voor collega-liefhebbers.

Dus kijk je verder dan je vogelneus lang is, ben je digitaal vaardig en heb je een goede kennis van de Nederlandse taal en ben je in staat om je mondeling en schriftelijk goed uit te drukken? Daag jezelf dan uit en word aspirant-keurmeester.

Als keurmeester draag je bij aan de toekomst van de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers. Als schakel tussen de bond en haar leden, maar wellicht voel je er zelfs voor om op termijn een functie binnen de keurmeestervereniging te bekleden. Die behartigt binnen de NBvV de belangen van de keurmeesters.

Als je serieus bent liggen er binnen de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers kansen voor mensen zoals jij. Mensen met kennis van zaken en de ambitie om bij te dragen aan de vogelliefhebberij in Nederland. Om te beginnen als aspirant-keurmeester en dat in de loop der tijd, in je eigen tempo, uit te bouwen.

Biotoopvolières en meer...

© L. Megens

Het begon allemaal met een onschuldige vraag of ik een artikel zou kunnen schrijven over het nut en plezier van biotoopvolières.

De naam biotoop komt uit het Grieks (bios-leven en topos-plaats) en is een gebied met een uniform landschapstype (ecotoop), waarin een bepaalde leefgemeenschap met organismen kan gedijen (bron Wikipedia). Kopij voor het clubblad is altijd welkom en dit thema zou wel wat verdieping kunnen gebruiken. Na een aanvankelijke aarzeling van mijn zijde, nam ik de uitdaging toch maar aan. Hoewel bij mij meer de vraag leeft waarom niet, in plaats van waarom wél een biotoopvolière voor onze vogels! We kunnen deze mogelijkheid vanuit diverse oogpunten en aspecten benaderen.

Als eerste en belangrijkste, hoewel ze geen werkelijke stem om te verheffen hebben, onze vogels zelf. Als ik een volièr inricht voor een kweekkoppel, probeer ik mezelf in te leven wat ik als vogel zelf zou wensen. Veel doen we al op de automatische piloot. Een goede, uitgebalanceerde en gevarieerde voeding, schoon drinkwater en dagelijks vers badwater. Een schone omgeving waar de besmettingsdruk van wat dan ook minimaal is. De zitstokken zijn aangepast aan de vogels qua dikte en variatie. En toch....., er zijn nog steeds legio "vogelliefhebbers" waarbij zelfs deze basisvoorwaarden teveel gevraagd zijn! Vogel-mest ligt opgehoogd onder de stokken, het badwater is vervuild net als het drinkwater. Het voer is niet fris en soms schieten de muizen schielijk weg als je langs de kooien loopt. Ook worden er vaak teveel vogels in een volièr gehouden, waardoor de besmettingsdruk te hoog is. Waarom is dit? Hebben deze mensen geen tijd of willen ze er geen energie aan besteden? Indien ze echt geen tijd zouden hebben, hebben ze de verkeerde hobby gekozen.

Roodborsttapuit in showvitrine

Met een bezigheid waar levende wezens bij betrokken zijn, komt ook een dosis verantwoordelijkheid. Je schaft toch ook geen hond aan als je die niet kunt uitlaten! Het draait dus om verantwoordelijkheidsbesef, of beter nog empathie (inlevingsvermogen). Daarmee kom ik weer terug bij de beginstelling: wat zou ik wensen als ik vogel was? Zonder hierbij de vogels op een antropomorfistische benadering te willen propageren. Naast de zaken die al vernoemd zijn als voeding, water en reinheid heeft een vogel ook ruimte nodig. Er moet immers gevlogen kunnen worden! Niet onbelangrijk zijn ook; slaapgelegenheid, nestgelegenheid, afleiding en voldoende beschutting (veilig gevoel, minder stress). Ik weet wel dat reeds gedomesticeerde vogels in steeds kleinere ruimtes tot broeden gebracht kunnen worden (van volièr naar kweekbox naar broedkooi), maar wat dacht u waar de vogel zich

het prettigste voelt? Met planten in potten en stukken hout en steen is al veel te bereiken. En als u weet dat een goudvink graag knoppen eet, haalt u dan alle planten weg en onttrekt u de vogel zijn natuurlijke behoefte, of geeft u regelmatig verse takken om dit gedrag te stimuleren? Denk als een vogel, u wordt beloond!

Als tweede kijken we naar onszelf als verzorger. De aanblik van een batterij broedkooien in een binnenruimte geeft u mogelijk wel een goed gevoel, maar dan speelt het financiële aspect zeker mee! De "opbrengst" per m² is veel hoger voor sommige vogels die zich reeds "aangepast" hebben. Maar hoeveel mooier is het om onze vogels buiten in een natuurlijk ingerichte volièr te zien, waarbij ze natuurlijk gedrag kunnen vertonen? Hoeveel plezier beleven we niet om onze vogels te zien foerageren? (terwijl de voerbakjes gevuld staan). Ik heb

HUISVESTING

Grote gele kwikstaart in showvitrine

Het oog wil ook wat

Biotoopvolière grote gele kwikstaart

een koppel grote gele kwikstaarten die ondanks de keur en variëteit aan aangeboden voer al "hooverend" op jacht gaan naar de minuscule dansmuggen die zich in de volière wagen. Een prachtig gezicht! Of de Europese bijeneters die duikvluchten blijven maken naar de vliegen die op de afvallemmer afkomen die ik daarvoor in de volière plaatste. We kunnen zoveel leren van het gedrag van onze vogels! En daar onze biotoopvolières weer op aanpassen. Een boomklever wil klauteren, de schors afspeurend naar voedsel. Geef ze die mogelijkheid! De grote gele kwikstaart komt in de natuur uitsluitend voor bij stromend water, foeragerend naar voedsel. Zorg daarvoor! De bijeneter voelt zich niet thuis in een bos, de goudvink weer wel. Geef uw vogels deze mogelijkheid! Ze zullen u er dankbaar voor zijn en uiten dat met natuurlijk gedrag en gezang. En dat stemt ons dan weer tevreden! Lees u in, er is zoveel informatie voorhanden. Observeer uw vogels en pas de biotoop in uw volière aan op hun natuurlijke behoeften. U krijgt er gegarandeerd goede zin van en levendige gezonde vogels voor terug!

Als derde en laatste punt wil ik het hebben over de huidige maatschappelijke weerstand. En dan niet alleen van specifiek activistische instanties als stichting A.A.P., de Partij voor de Dieren, Greenpeace, Milieudefensie, World Animal Protection, Animal Rights, Animal Liberation, PETA, NVWA, Dieren noodhulp, Een Dier Een

Vriend, Rechten voor al wat leeft, etcetera, maar ook meer gematigde instanties als I.V.N. en Vogelbescherming. Maar intussen is ook de algemeen publieke opinie gekanteld en zal nog meer veranderen in negatieve zin ten opzichte van onze vogelhobby. Hiervoor hoeven we niet in onze schulp te kruipen, we kunnen beter open kaart spelen. Zoals de Engelsen zeggen: "hope for the best, prepare for the worst" Maar we zullen wél moeten veranderen! Het houden van tentoonstellingen met de ouderwetse TT kooitjes is allang niet meer populair bij het grote publiek, maar het is mijns inziens slechts een kwestie van tijd voordat er daadwerkelijk een verbod

ingesteld wordt! De recente pandemieën als SARS-COVID 19 en de jaarlijks terugkerende hoog pathogene vogelgriep H5, verergeren dit proces alleen maar. Jan Publiek heeft geen weet van onze liefde voor vogels en ziet alleen maar onafgebroken rijen met vogels in te kleine kooitjes op een TT, waar een deel ook nog duidelijk gestrest is. Ook keert de publieke opinie zich tegen het überhaupt opsluiten (in gevangenschap houden) van vogels. "Vogels permanent opsluiten in een kooitje is gewoon niet zo'n goed idee" (quote: Esther Ouwehand, fractievoorzitter P v/d D). Hoe minder men weet, hoe luider de stem lijkt het wel. Een vogel moet vrij kunnen vlie-

Koppel nachtegalen

HUISVESTING

Europees tapuit in showvitrine

Grauwe klauwier jongen in bloetopvolière

gen, die heeft zijn vrijheid immers nodig! We doen onszelf tekort indien we ons als vereniging doorlopend blijven presenteren aan het publiek met de eerder genoemde tentoonstellingen. Die doen veel meer kwaad dan goed! Veel beter is het om de vogels te showen in ruime vitrines of volières, die als miniatuur biotoop zijn ingericht. Daar loopt het publiek wél warm voor en kunnen we de dialoog beter aangaan. En wie heeft er nooit een ervaring opgedaan met het plukken van onkruidzaden, waarbij de mensen komen vragen wat je aan het doen bent. Soms zelfs met een mobieltje in de hand om op te nemen wat er gebeurt. De illegale vogelsmokkel, de nog altijd voorkomende vogelvangst, we geven ook wel erg veel stokken om te slaan.. En al die zaken komen uitgebreid in het nieuws, met veel poeha gebracht om onze hobby in diskrediet te brengen. Wij stellen daar véél te weinig tegenover! Ook de wetgeving wordt/is al aangepast: In "de wet Besluit houders van dieren" (geldend vanaf 01-01-2022) staat in artikel 1.6:

een dier wordt voldoende ruimte gelaten voor zijn fysiologische en ethologische behoeften. Anders vertaald: "varkens moeten kunnen wroeten, konijnen moeten kunnen graven, eenden moeten kunnen zwemmen en vogels moeten kunnen vliegen" Zo bepaalt de wijziging op de Wet Dieren. Deze wijziging is de 2e en 1e kamer al gepasseerd, waar men zich nu overigens realiseert dat het hobbymatig houden van dieren hierin onderbelicht is gebleven, om maar niet te spreken van hulphonden zoals blindengeleidenhonden... Maar ook op economisch en belastingtechnisch vlak komen bedreigingen: "als de hobbymatige activiteiten een overwegend commercieel karakter hebben bijvoorbeeld, kunnen deze als bedrijfsmatig worden aangemerkt". In geval de vogelliefhebber niet het tegendeel kan aantonen, is in het kader van dit besluit een bewijs van vakbekwaamheid verplicht (vanaf 01-06-2020). Dit geldt ook voor fokkers indien er sprake is van kleinschalige fok die wordt verkocht aan derden (uitgezonderd familie of vrienden)

den) Men gaat er van uit dat onder andere de belastingdienst hiertoe marktplaats bijvoorbeeld in de gaten houdt!

Laat zien dat vogels gehouden in een daartoe ingerichte biotoopvolière hun natuurlijke gedrag kunnen vertonen en niet gestrest zijn. Houd de dialoog open en geef geen ammunities om afgestraft te worden. Houd onze vogels op een natuurlijke manier, in biotoopvolières waar ze zelf genieten van de omgeving die wij voor hun geschapen hebben. Daar genieten wij ook weer van en dat slaat uiteindelijk ook over op het grotere publiek! De wereld om ons heen verandert snel, wij zullen mee moeten veranderen. Want: wie niet meegaat met de tijd, gaat metertijd!

Winterkoning vrij nest

Kleine pfevier

Rosse waaiierstaart

© Rik Meerema

Het was maandag, aan het eind van de middag, in de nazomer van het coronajaar 2020. Uit een soort gewoonte checkte ik bij het verlaten van de school waar ik werk nog even de social media. In één van de Facebook groepen stond dat er een wel heel bijzonder vogeltje was gezien in de buurt van Almere, waar ik werk. Helaas was de exacte locatie niet aangegeven. Snel checkte ik 'Waarneming.nl' en 'Dutch Bird Alerts'. Niets, geen waarneming, geen melding, niets! Terug naar de FB groep, een tweede en derde melding, maar ditmaal met een naam van een bekende erbij. Ook de mededeling dat de vogel onder embargo op de eerder genoemde websites stond, dit in verband met de kwetsbaarheid van de vogel, het gebied en de corona risico's (grote groepen vogelaars). Snel belde ik de bekende. Deze wist mij te vertellen dat de vogel op zondag was gevangen op een ringbaan bij Almere. Geringd was deze weer losgelaten. De zondag en ook de maandag was hij (of zij) in de buurt blijven hangen.

Honderd meter voordat ik de snelweg op draaide kreeg ik de laatst bekende plaats van waarneming. Ik keek in de spiegels, geen verkeer achter mij, snel tikte ik mijn richtingaanwijzer van links- naar rechtsaf en sorteerde voor. Tien minuten later was ik op de plaats van bestemming, parkeerde de auto en liep naar een klein groepje medegelukkigen. Vijftien meter voor ons zat hij in een klein wild appelboompje de rosse waaiierstaart (*Cercotrichas galactotes*).

De rosse waaiierstaart is een vogel uit de familie van de sylvinae, hoewel hij meer op een kleine soort lijster lijkt. Normaal komt deze soort voor in Zuidoost-Europa, Turkije en verder in West-Azië en Afrika. De vogels is herkenbaar aan zijn lange, kastanjebruine, waaiervormige staart. De onderzijde van deze staart is zwart wit gevlekt. Deze rosse waaiierstaart was pas de derde die ooit in ons land gezien is. Fotoapparatuur had ik natuurlijk niet mee, maar ik mocht met mijn mobiele telefoon een fotootje maken door de telescoop van een medegelukkige. Het bewijsplaatje had ik. Nu maar hopen dat ie er dinsdag nog zou zitten.

Dinsdagochtend, camera mee, reed ik in alle vroegte even langs de plek waar ik hem de vorige dag had gezien, maar helaas geen geluk. Aan het einde van de dag nog maar eens proberen en ondertussen een schietgebedje! Zo draaide ik die middag opnieuw niet naar links, naar de snelweg, maar naar rechts. Van een afstand zag ik al een aantal auto's staan op dezelfde plek als maandag. Gelukkig, mensen, die staan er meestal niet als er niets te zien is, dus waarschijnlijk zit hij er nog! Ineens een gevoel van haast. Snel de auto parkeren, camera pakken en er naar toe. Lang hoefde ik niet te zoeken, daar zat hij, op de omgewoelde grond. Ondanks het groepje vogelkijkers en fotografen ging hij rustig zijn gangetje, op zoek naar insecten in de losse grond, zonnbadend en af en toe even rustend. Op mijn gemakje schoot ik in een halfuurtje een hele stapel foto's van dit rosse gelukje!

VOGEL 2023

De Nederlandse Kampioenschappen van de NBvV

Inbrengen van vogels zondag 8 januari

Geopend voor publiek donderdag 12 t/m zaterdag 14 januari.

Het programma

Op zondag 8 januari is de inbreng van de vogels van 10.00 tot 15.00 uur.

Op maandag wordt er gekeurd.

Op 12, 13 en 14 januari is de hal van 10.00 tot 17.00 uur en op zaterdag tot 15.30 uur open.

De officiële opening voor genodigden is op donderdag om 11.00 uur.

De uitgifte van de NBvV-verkoopvogels is om 14.30 uur.

De Kraamverkoop stopt om 15.00 uur.

De uitgifte van de wedstrijdvogels begint om 16.00 uur.

Gewetenbezwaarden

Gewetenbezwaarden stellen we in de gelegenheid om zaterdag 7 januari tussen 15.00 en 16.00 uur hun vogels in te brengen. De uitgifte is op zaterdag, gelijk aan de andere deelnemers.

Deelname

Aan deze Nederlandse Kampioenschappen kunnen alleen leden en jeugdleden van de NBvV deelnemen.

Inschrijving voor de wedstrijd vanaf 1 november t/m zondag 18 december 24.00 uur kunt u inschrijven.

Tot deze tijd kunt u indien nodig uw inschrijving wijzigen. Inschrijven kunt u via de website; www.nbv.nl

Inschrijving voor de NBvV-vogelverkoopklasse vanaf 1 november t/m zondag 18 december. De inschrijving staat open óók voor niet-deelnemers aan de show. Inschrijven kunt u via de website; www.nbv.nl

Tip: Leest eerst de handleiding van het programma. De site is zeer klantvriendelijk opgezet:

Inschrijving voor de Vogelbeurs met marktkramen op donderdag, vrijdag en zaterdag vanaf 1 november tot en met zondag 18 december. Inschrijven via www.nbv.nl

Inschrijven wedstrijdvogels:

- Het gemakkelijkst is om via "zoek klasse" de vogelgroep in welke u wilt inschrijven aan te klikken, om vervolgens de kleur of soort te kiezen.

- Alle gegevens worden dan automatisch ingevuld. Vervolgens

kunt u aangeven of u een stam, stel of enkelingen inschrijft (u kunt hier direct het aantal opgeven). Dan nog het verzekeringsbedrag per vogel, inclusief kooi invullen en op "toevoegen" drukken. Uw inschrijving is klaar. Onderaan de pagina staat wat u hebt ingeschreven en wat het kost.

- Vervolgens moeten we natuurlijk wel weten waar het geld vandaan moet komen. Het programma rekent automatisch uit hoeveel er betaald moet worden.

- Na inschrijving ontvangt u een bevestigingsmail, waarin ook de gegevens vermeld staan die u nodig heeft voor het geval u later toch nog wijzigingen in uw inschrijving aan wilt brengen.

- Op 18 december 24.00 uur sluit de inschrijving voor de wedstrijd Vogel 2023. U kunt daarna niets meer wijzigen!

- Daarnaast is er de mogelijkheid voor het inschrijven van verkoopklasse vogels. Let op dat voor de verkoopklasse uw gegevens en machtiging opnieuw ingevuld en bevestigd moeten worden! U kunt daarna niets meer wijzigen!

- U ontvangt direct na inschrijving een email met inschrijfbevestiging en een link om uw inschrijving te kunnen wijzigen.

- Vergeet u vooral niet:

- Indien uw vogels zijn geringd met ringen van een andere organisatie dan de NBvV, het bewijs van lidmaatschap (kweeknummer) of afgifte ringenlijst,

- Entverklaringen (bij de vogels uit groep 33 en Uitheemse grondvogels en van groep 15.100 t/m 15.125 Europese grondvogels).

NEDERLANDSE KAMPIOENSCHAPPEN

Uiterlijk 1 januari ontvangt u de kooinummers en het inschrijfformulier thuis per post.

U vindt de website op:

www.nbv.nl

Indien u toch problemen ondervindt bij het inschrijven, kunt u tijdens werkdagen tussen 8.30 en 12.30u. bellen met het bondsbureau. Wij staan met raad en daad voor u klaar.

Jeugdleden

Je bent jeugdlid tot het moment dat je 17 jaar wordt. Dit betekent voor Vogel 2023; als je op 31 maart 2023 nog geen 17 jaar bent, dat je dan nog jeugdlid bent.

Uit reacties van vele jeugdleden op dit besluit is gebleken dat ze liever met de senioren mee willen wedijveren. Tijdens het inschrijven kun je kiezen, door middels van het zetten van een vinkje, om in te schrijven als jeugdlid of als seniorlid. Dit heeft geen gevolgen voor je lidmaatschap van de NBvV.

Kooisoort

Via het inschrijfprogramma kunt u direct zien in welke soort kooi de vogel geplaatst wordt. Gekozen is voor een kooisoort per groep. De keuzemogelijkheid is dus niet meer aanwezig.

Dit kan betekenen dat waar in bepaalde groepen vogels qua grootte erg verschillen, dit tot problemen kan leiden. We hebben hier zo goed mogelijk rekening mee gehouden, maar sluiten niet uit dat er vogelsoorten zijn die in een te kleine kooi worden ondergebracht. Indien u van mening bent dat de kooi te klein is, horen wij dit graag. U kunt dan contact opnemen met Rein Grefhorst 0630136503

Voor Vogel 2023 is de keuzemogelijkheid bij de vorm- en postuurkanaries, zoals voorgeschreven in het vraagprogramma wederom mogelijk. Dit is in het digitale inschrijfprogramma verwerkt.

Voer, drinkflesjes en bodembedekking

Alle kooien moeten voorzien zijn van voldoende voeding voor drie dagen. Elke dag wordt er gecontroleerd of er bijgevoerd moet worden. Wij gebruiken daarvoor de diverse mengsels per vogelsoort. Vogels die speciale voeding vereisen kunnen bij inbreng aangemeld worden. De afdeling "Speciale voeding", ontvangt graag uw aangereikte speciale voeding, voorzien van uw naam en betreffende vogelkooi.

De bodembedekking is voor de meeste vogels schelpenzand. Voor vruchten- en insectenetters is een andere bodembedekking ook toegestaan. Kromsnavels krijgen vaak zaad op de bodem, maar liever zien we zand en het voer in een bakje.

De organisatie voorziet alle vogels van een drinkflesje.

Wat kost het?

Deelnemers:

Wedstrijdvogels € 5,-

Jeugd € 2,50 per vogel

Verplichte catalogus € 10,-

Huurkooien zijn niet beschikbaar, behalve klapkooien en volièrés.

Entree:

Bij 5 wedstrijdvogels of meer, alle dagen vrij entree. U ontvangt 1 entreebewijs, geldig voor drie dagen, mits om de pols gedragen en niet beschadigd. Hier wordt op gecontroleerd.

Minder dan 5 wedstrijdvogels, geen gratis toegang.

Op zondag bij inbreng kunt u gratis parkeren en op zaterdag na uitgifte kunt u gratis uitrijden op vertoon van afhaalbrief.

Bezoekers:

Entree:

Volwassene € 12,-

Jeugd: Tot 13 jaar gratis, daarna € 6,-

Catalogus: € 12,-

De E-tickets zijn te bestellen via www.nbv.nl

Uit oogpunt van verstoring en hygiëne kunnen huisdieren, waaronder honden en katten, niet toegelaten worden.

Verkoop van vogels

Op donderdag, vrijdag en zaterdag is er de mogelijkheid om voor particulieren marktkramen te huren voor de verkoop van vogels. De kramen worden á € 20,- per strekkende meter (60cm diep)/dag voor één, twee of drie dagen verhuurd. Opgave en inlichtingen kan via het adres op de website welke per 1 november geopend is. Per inschrijving heeft één persoon gratis toegang.

Daarnaast bestaat de mogelijkheid om vogels via de NBvV te koop aan te bieden. Zowel deelnemers aan de show, als niet-deelnemende NBvV-leden kunnen vogels te koop aanbieden. Van deze verkoopvogels wordt een catalogus gemaakt die ruim voor de opening op de website gepubliceerd wordt. Aanmelden voor verkoopvogels gaat via de website vanaf 7 november tot en met 18 december. U kunt daarna niets meer wijzigen!

Prijzenschema

Per groep zijn er drie prijzen te verdienen. Kampioen, Zilver en Brons. Zowel bij de Enkelingen, Stellen als Stammen. De minimale punten die daarvoor benodigd zijn: Overige vogels: Senioren en Jeugd Enkelingen 90, Stellen 180 (bij drie of meer punten verschil, geen prijs) en Stammen 360 dit is incl. eenheidspunten.

Per prijswinnaar wordt een verzamel prijs uitgereikt.

De prijswinnaars staan in de catalogus vermeld en worden vooraf bekend gemaakt.

Nieuw in 2023: Bekend maken prijswinnaars en uitgifte keurbriefjes via de mail!

Op woensdag na de keuring worden de prijswinnaars bekendgemaakt via de website.

Tevens ontvangen alle deelnemers hun keurbriefjes op woensdag na de keuring via de mail en niet meer op papier. Het nieuwe tt-programma biedt ons deze functionaliteit en het scheelt de organisatie tientallen uren sorteerwerk, enveloppen vullen, enz.

NEDERLANDSE KAMPIOENSCHAPPEN

Een enorme kostenbesparing.

De catalogus ontvangt u bij de entree op vertoon van het deelnameformulier.

Klassementswinnaars worden er bepaald voor:

Beste deelnemer

Voor alle deelnemers met minimaal 5 vogels.

Als er meerdere deelnemers zijn met gelijke punten doortellen naar 6 t/m 10 vogels.

Beste deelnemer Jeugd

Voor alle jeugddeelnemers met minimaal 5 vogels.

Als er meerdere deelnemers zijn met gelijke punten door tellen naar 6 t/m 10 vogels.

Beste afdeling minimaal 5 deelnemers met de beste 5 vogels per deelnemer.

Als er meerdere afdelingen zijn met gelijke punten door tellen naar 6 t/m 10 vogels.

Beste District alle deelnemers met 5 vogels per deelnemer.

Als er meerdere districten zijn met gelijke punten door tellen naar 6 t/m 10 vogels.

Oorkonde Bijzondere eigen kweek

Deelnemers die een vogel aan willen melden voor erkenning kunnen zich aanmelden bij het Bonds bureau. Op de website staan de regels voor erkenning van een Bijzondere eigen kweek.

Bondsstand

In de entreehal kunnen deelnemers hun catalogus en entreebewijs/polsbandje (minimaal vijf ingezonden vogels) krijgen op vertoon van bewijs van deelname. De keurbriefjes worden op woensdag per mail naar de deelnemers verstuurd. In de wedstrijdhal staat de bondsstand. Bezoekers kunnen zowel in de entreehal als in de bondsstand een catalogus kopen, informatie inwinnen over de bond, clubartikelen kopen, maar ook vragen stellen op gebied van Dierenwelzijn en Wetgeving, de Keurmeestersvereniging over de keuring en ook aan de afgevaardigden van de speciaal clubs.

Reclamaties

Voor vragen of klachten over de keuring en de toegekende prijzen kunt u zich tijdens de show bij de Bondsstand, afdeling KMV, voevoegen.

Uitkooien

De volgorde van het afhalen van de tentoonstellingsvogels is als volgt geregeld. Er is via Routenet gekeken hoeveel kilometer uw vereniging (secretariaat) van de IJsselhal is gelegen. Aan de hand van deze afstand wordt uw afhaalnummer bepaald. Verspreide leden kunnen bij het wedstrijdsecretariaat een reëel afhaalnummer vragen.

Bereikbaarheid

IJsselhal

Rieteweg 4, 8011 AB. Zwolle

NS station op 10 minuten loopafstand.

De wedstrijdorganisatie is bereikbaar op 0630741185

Tenslotte hopen wij dat u na afloop terug kunt zien op een succesvol en geslaagd VOGEL 2023

Hij is er weer!
De NBvV-kalender
Nederlandse Bond van Vogelfeliebers-NBvV 2023
€ 3,00
Januari
Te bestellen via onze webshop
shop.nbv.nl

Keurmeester 143

In de achtergrond van het praatprogramma Op1 waar ik met een half oog naar kijk, verschijnt ineens de afbeelding van een Kala buulbuul. En als de publieke omroep aandacht besteedt aan onze vogels is dat meestal geen goed nieuws.

Louis van Kelckhoven

Dat wordt bevestigd als blijkt dat de kalabuulbuul onder de naam roodbuikbuulbuul (red-vented bulbul) door de Europese Unie is toegevoegd aan de lijst met invasieve exoten.

Met nog 18 soorten waaronder de Thaise eekhoorn, watersla en de Afghaanse duizendknoop. Planten en dieren die van nature niet in Europa voorkomen, maar wel worden geïmporteerd. Ontsnapt uit hun gecontroleerde omgeving kunnen zij, aldus Brussel, een bedreiging vormen voor de aanwezige flora en fauna.

Maar onze kalabuulbuul? De bij de lijst behorende 'factsheet roodbuikbuulbuul', meldt dat deze vogel zich heeft gevestigd in het Spaanse Valencia en op het Canarische eiland Fuerteventura. „De populatie is klein en het effect daardoor waarschijnlijk minimaal.“ Het ontstaan van een levensvatbare populatie van de

kalabuulbuul in Nederland is niet waarschijnlijk. Eenmaal buiten Frankrijk wordt deze vogel niet geacht te overleven.

Buiten de EU, aldus de toelichting, is de roodbuikbuulbuul een plaagsoort, aangezien de vogel eet van groenten, fruit, bloesemknoppen en insecten.

Dat kan ik bevestigen. Sinds dit jaar heb ik een paar kalabuulbuuls in mijn voliëre. Bij toeval kwam ik aan een overjarige pop waar ik dit voorjaar een jonge man bij kon kopen. Naast diepvriesinsecten en insectenpaté blijken de buulbuuls liefhebbers van zacht fruit als handperen en overrijpe bananen, maar ook lijsteren vlierbessen en rijpe bramen worden goed opgenomen.

Kalabuulbuuls houden van warmte. Met het stijgen van de temperatuur nam de levendigheid en het lawaai van de vogels toe. Jongen heb ik er dit jaar niet van gekregen. De pop zocht wel toenaadering tot de man door een soort bedelgedrag, waarbij ze liggend op stok met haar vleugels sloeg, maar waarschijnlijk was de man nog te jong. Misschien dat het volgend jaar wel lukt, denk je dan als liefhebber.

Helaas denkt de Europese Unie daar heel anders over. „Particulieren en dieren-

tuinen die deze soort al in bezit hadden voordat de Unielijst van kracht werd, mogen de dieren blijven houden totdat deze een natuurlijke dood sterven.“ Dat is al een hele geruststelling. Maar dan: „Voorwaarden zijn wel dat de dieren niet kunnen ontsnappen“, (dat is wel het streven), „en dat men zorgt dat ze zich niet voort kunnen planten.“

En dat terwijl ik vanuit het oogpunt van dierenwelzijn juist moet zorgen dat mijn vogels gezelschap hebben en in staat worden geacht natuurlijk gedrag te vertonen. Dus, dames en heren politici; zegt u het maar. Wat zal het worden?

BONDSMEDEDELINGEN

Bondsmededelingen oktober 2022

Jubilea

Jubilarissen 25 jaar

D. de Mol, L. van Beelen, R. Bisschops en D. Verkade, afd. Katwijk (K01); A. Evers en G. Nijland, afd. Vriezenveen 2 (343);

J. Van Delen, afd. Oosterhout (O30); J.B.M.B. Coenen-Grootelaar, afd. Elst (E13); P. van Eeuwijk en S. Engelen, afd. Nuenen (N34); G. van de Haas, afd. Boskoop (B05); J. van Neer, afd. Aalst-Waalre (A02).

Jubilarissen 40 jaar

J. P. vd. Merwe, afd. Dordrecht (D05); A.G.J. Hoek, afd. Almelo 1 (A04); P. van Rhijn, T. Teeuwen, J. Plokker en J. A. Plokker, afd. Katwijk (K01); F.J. Scheerder, afd. Elst (E13); M.J.A.P. Vink, afd. Elst (E13); S.

Peters, afd. Leudal (409); H. Nijland, afd. Zutphen (Z06); A. Kortooms, afd. Veldhoven 2 (V24).

Jubilarissen 50 jaar

F. Schot, afd. Katwijk (K01); E. de Vries, afd. Nieuw Amsterdam (N01); W. van der Goes en F. Kuipers, afd. Boskoop (B05); S. Gorissen, afd. Leudal (409); H. Rokven, afd. Delft (D18).

Jubilarissen 60 jaar

G. van Rhijn, afd. Katwijk (K01); P. Baats, afd. Leudal (409); J. van Emst en F. Wisselborn, afd. Zutphen (Z06).

Jubilarissen 70 jaar

K. Veldkamp, afd. Boskoop (B05).

Overledenen

E. de Vries uit Emmen was ere lid, oud voorzitter van V.V. "Tropica Emmen E24", afd. Nieuw Amsterdam (N01); J. van der Linden uit Veldhoven was ere lid van V.V. "De Hofzangers", afd. Veldhoven 2 (V24); J. Klerx uit Zeeland was ere lid van V.V. "Kleur en Zang", afd. Zeeland (Z19).

M. Raaymakers, Veghel (E32); L. Westdijk, Oude Tonge (F02); H.J.G.H. Mulders, Rossum (332); J. Knobel, Sint Willebrord (W04); G. Kreijkes, Rijssen (R06); H.J. Rikhof, Enschede (O05); E. de Vries, Emmen (N01); H. Mulder, Dalfsen (D09); H. Smit, Bergschenhoek (B18); H.A. Jonkers, Veldhoven (V07); M.J. van Nistelrooij, Nuland

(N26); A. A. Smits, Nuland (N26); F. van Deurzen, Roermond (R38); H.J. Kremer, Borne (A15); J. van der Linden, Veldhoven (V07); W.T. Westendorp, Genemuiden (G20); J. van Aalst, Heesch (S24); D. Bultena, Veelerveen (B25); G.H.M. Thiessen, Blitterswijk (462); J. van der Linden, Veldhoven (V24); A.P.W.G. vd. Elsen, Keldonk Erp (E32); M. Boukes, Breezand (O36); A.G. v.d. Ven, Volkel (U01).

Wij wensen alle nabestaanden veel sterkte bij het verwerken van hun verlies.

DISTRICT ZUID-HOLLAND

Tijdens de jaarvergadering zijn diverse leden van vogelvereniging De Kanarievogel uit Katwijk aan Zee gehuldigd voor de jaren van lidmaatschap bij de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers. Freek Schot kreeg de speld voor 50 jarig jubileum, terwijl Gerrit van Rijn een plaquette kreeg voor het 65 jarig jubileum. De spelden werden uitgereikt door de districtsvoorzitter Lex Kaptein.

Bij Zang en kleur Boskoop (B05) heeft de districtsvoorzitter Lex Kaptein 4 jubilarissen gehuldigd. Dit wa-

ren op de foto links dhr. Van der Goes 50 jaar, 2e van links dhr. Gerard van de Haas 25 jaar, 3e van links Foeke Kuipers 50 jaar lid, zij zijn al die jaren lid van de vereniging. Wat ook wel zeer bijzonder is dat dhr. Kees Veldkamp (op de foto rechts) 70 jaar lid is van de NBvV, hij is op zijn 16e lid geworden en altijd de NBvV trouw gebleven. Ondertussen 10 jaar lid in Boskoop. Hij ontving een mooie oorkonde van de NBvV.

Op de jaarvergadering van de vogelvereniging de Rode Kardinaal is de heer Hans Rokven door de voorzitter van de vereniging de heer Leen Boers gehuldigd voor zijn 50 jarig lidmaatschap van de NBvV. Hij kreeg behalve de bijhorende lovende woorden voor zijn kweek met zijn mozaïek kanaries, de NBvV speld en een bos bloemen.

VAN DE KEURMEESTERVERENIGING
Kleur en Postuurkanaries
 B. Buskes is verhuisd naar : Eikenlaan
 39 8061 JD Hasselt (OV).

J.W.M. van Hooft uit Kerkdriel is gestopt als keurmeester per augustus 2022.

H. van Hout uit Eindhoven heeft een nieuw mail adres : H.v.hout@hotmail.com

BONDSMEDEDELINGEN

DISTRICT OVERIJSEL

Vogelvereniging E.V.K.V. Vriezenveen bestond 70 jaar. Tijdens de receptie werden een tweetal jubilarissen gehuldigd.

Bij Vogelvereniging Lochem werd Dhr. Timmer gedecoreerd vanwege zijn 50-jarig lidmaatschap.

DISTRICT GELDERLAND

Bij Vogelliefhebbersvereniging Zanglust waren een tweetal leden maar liefst 60 jaar lid van de NBVV, te weten:

De heer Jan Van Emst. Hij is vele jaren penningmeester van de vereniging geweest. Als het niet nodig was kreeg je ook geen geld bij hem los. Voeger haalde hij per kwartaal zelf het geld van de leden op. Daarvoor ging ie toen nog langs aan de deur. Of ie nu 1, 2 of 3 keer terug moest komen maakte hem niets uit. Hij gaf niet eerder op als hij de centen binnen had. Ook was het een technische man die er voor zorgde dat de dakbedekking van het clubgebouw in orde was. Als er een stelling voor de kooien defect was zorgde Jan dat ie weer werd gerepareerd. Jan heeft vele jaren geholpen in Apeldoorn en ook nog in Zwolle met de Ned. Kampioenschappen.

De heer Fre Wisseborn. Hij heeft een belangrijk aandeel in het ophalen

van advertenties voor onze jaarlijkse Clubshow. Hij zorgt altijd voor een groot aantal adverteerders. Ook is Fre meerdere jaren TT-voorzitter geweest. Als voormalig bloemist verzorgde hij altijd de aankleding van de zaal met prachtige bloemen.

DISTRICT LIMBURG

Ook bij vv Leudal moest er na corona een inhaalslag gemaakt worden met de jubilea. Op zaterdag 2 juli werden tijdens een feestavond de jubilarissen Piet Baats, 60 jaar lid, en Sjra Peters, 40 jaar lid, gehuldigd. Voorzitter Bob Meeuwisen sprak de jubilarissen toe en stak de bijbehorende speld op. Voor de dames was er natuurlijk een boekje bloemen. Sil Gorissen, 50 jaar lid, kreeg de versierselen enkele dagen later thuis opgespeld. Als blij-

vend aandenken kregen de jubilarissen namens de vereniging ook nog een tinnen bord uitgereikt.

ERELEDEN

L.M.G. Bertina, C. van Elven, H. de Geus, R. Grefhorst, J. Heesakkers, H.P.G.M. van Hout, J.A.M. Kerkhof, P.J.F. Klören, T.J. Koenen, C.G. Maandag, S. Munniksma, K. Snijder, Mr. H.J.M. Stienen, H.K. v.d. Wal, C.W. Westland, W. Zijlstra.

LEDEN VAN VERDIENSTE

J.J. Aelbrecht, J. v/d Beek, E.B.A. Berns, T. Bielderman, K. Bink, B. Bosch, H. Branje, A. Castermans, R. van Dijk, A. Gort, P. Hagenaars, K. Haisma, B.A.M. Horsting, A.J. Houtkooper, H.F.M. Jansen, J.M.C. van Kempen, G. Koenderink, J. Kreijveld, C.H.M. van der Linden, C. van Lunteren, A. Mertens, A. van Mingeroet, A.P.F. van Niel, P. Ooijen, C. van Oosterhout, J. Perdon, R. Steenbakkers, H. Suichies, W.A. Tolman, P. v.d. Tuin, P. Ubachs, J. Wijnhoven, H. Wouwenaar, K. Zegelaar.

HOOFDBESTUUR

Voorzitter: Albert Zomer, tel. 0546-456146, E-mail: albertzomer1958@outlook.com
Secretaris a.i.: Raymond Berghouwer, tel. 06-11793194, E-mail: raymond@Berghouwer.com
Penningmeester: Dirk Verburg, tel. 0113-502676, E-mail: cn.vogel@zeelandnet.nl
2e voorzitter: Rick Oudenampsen, tel. 06-22101101, E-mail: info@oudenampsen.com
Bestuurslid: Sjaak van Bennekom, tel. 035-6562027, E-mail: jjvanbennekom@hetnet.nl

VERTROUWENSPERSOON

Jan Perdon, tel. 06-53256215, E-mail: pdteh@home.nl

SECRETARIAAT KEURMEESTERSVERENIGING

Hans de Boer, Kraatsweg 40, 6712 DC Ede, tel. 06-42812029, E-mail: secretariaatkmv@gmail.com

BONDSBUREAU

Bezoekadres: Aletta Jacobsstraat 4, 4623 ZB Bergen op Zoom.
 Postadres: Postbus 74, 4600 AB Bergen op Zoom.
 Telefoon: 0164-235007
 E-mail: info@nbvv.nl
 Internet: www.nbvv.nl
 Het bondsbureau is op werkdagen geopend van 8.30 tot 12.30.

Uitgebreide contactinformatie vindt u op onze website www.nbvv.nl

COLOFON

Colofon

UITGEVER

'Onze Vogels' is het maandelijkse tijdschrift van de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers. Een organisatie van vogelliefhebbers met ca. 23.000 leden. De NBvV is opgericht in 1933. De totale oplage van Onze Vogels bedraagt 24.000 exemplaren.

Het tijdschrift wordt toegezonden aan leden, verspreide leden en binnen- en buitenlandse abonnees. Men wordt lid van de NBvV door zich aan te sluiten bij een van de circa 500 plaatselijke verenigingen van de bond. Ook bestaat voor iemand die principieel geen lid wenst te worden van een afdeling/vereniging om verspreid lid worden van de NBvV. Een verspreid lidmaatschap kost € 40,- per jaar (bij automatische incasso – anders zijn € 2,50 extra administratiekosten verschuldigd).

ABONNEMENTSPRIJZEN

Nederland € 30,- (bij automatische incasso – anders zijn € 2,50 extra administratiekosten verschuldigd). België € 36,-, Priority-post naar alle andere landen € 94,-. Verspreid lid buitenland: bovenvermelde bedragen met € 10,00 verhogen. Het abonnementsjaar loopt van 1 januari tot en met 31 december.

ADRES

NBvV, Postbus 74, 4600 AB Bergen op Zoom tel. 0164-235007, e-mail: info@nbvv.nl, website: www.nbvv.nl

Bankrekeningen: ABN AMRO bank, IBAN: NL55ABNA0468959262 (BIC: ABNANL2A) - ING bank: IBAN: NL96INGB0001148324 (BIC: INGBNL2A) t.n.v. Ned. Bond van Vogelliefhebbers.

De NBvV staat ingeschreven in het verenigingsregister van de Kamer van Koophandel en Fabrieken te Breda onder nummer 40280824.

REDACTIE

Hoofredactie: Henk Branje – te bereiken via E-mail: hbranje@icloud.com

Redactieadres: Bonds bureau NBvV, t.a.v. redactie Onze Vogels, Postbus 74, 4600 AB Bergen op Zoom. Tel. 0164-235007 E-mail: info@nbvv.nl

ZAKELIJKE ADVERTENTIES

Tarieven en deadlines voor zakelijke advertenties zijn te verkrijgen via het bondsbureau te Bergen op Zoom.

VERANTWOORDELIJKHEID

De Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers is niet verantwoordelijk voor de gepubliceerde advertenties en kent geen verplichting tot het opnemen van advertenties. De auteurs blijven verantwoordelijk voor de inhoud van hun artikelen. Door publicatie neemt de NBvV geen enkele verantwoordelijkheid op zich. Overname van artikelen, illustraties, foto's of gedeeltes daarvan is zonder schriftelijke toestemming niet toegestaan.

VORMGEVING: Ingrid Hubers**DRUK:** Muller Print & Sign - Amsterdam

Het volgende nummer wordt ter post bezorgd in de tweede volle week van de volgende maand.

BEEÏNDIGING LIDMAATSCHAP:

Afdelingsleden kunnen, indien gewenst, hun lidmaatschap beëindigen middels opzegging bij de vereniging waar zij lid zijn. Dit kan per kwartaal. Het lidmaatschap voor verspreide leden is per jaar opzegbaar.

Verspreide leden kunnen hun jaarlidmaatschap telkenmale per 31 december opzeggen via het Bonds bureau.

St. Thomas maisparkiet

oktober

Eupsittula pertinax pertinax

© Henk van der Meer

Bij de maisparkieten worden maar liefst 14 ondersoorten onderscheiden. Eén daarvan is de St. Thomasparkiet. St. Thomasparkieten dienen paarsgewijs gehouden te worden in een buitervolière van ca. 3 x 1 x 2 m (lxbxh) met een enigszins (bij) te verwarmen binnenverblijf. Hoewel ze enige behoefte aan warmte hebben moet ervoor worden gewaakt dat er geen te grote verschillen ontstaan tussen de binnen- en de buitentemperatuur. Net als bij andere Zuid- en Midden Amerikaanse parkieten moet het broedblok het hele jaar door blijven hangen. Het zijn over het algemeen vrij luidruchtige vogels, die daardoor minder geschikt zijn voor dichtbevolkte

woonwijken. In het dagelijkse spraakgebruik worden alle ondersoorten wel aangeduid met de naam maisparkieten. Door de kleine onderlinge verschillen tussen de ondersoorten dient de liefhebber zich bij aanschaf van deze vogels goed te verdiepen in de specifieke kenmerken zodat geen bastaarderling kan optreden. Veel ervaren kwekers geven aan dat de vogels met de kleinste oranjegele wangvlekken vaak poppen zijn.

Als voeding kan aan deze vogels een grof zaadmengsel voor grote parkieten verstrekt worden. Dit zaadmengsel dient aangevuld te worden met een mengsel van 50% eivoer en 50% universeelvoer. Verder is het van belang dagelijks kiemzaad, fruit (o.a. appel,

peer), bessen (o.a. rozenbottel, lijsterbes en vuurdoorn) en groenvoer (o.a. wortel en komkommer) te verstrekken. Voor een goede opname van het mengsel van eivoer/universeelvoer kan dit met het gekiemde zaad gemengd worden. De verhouding tussen het zaad en het geweekte kiemzaad/eivoer/universeelvoermengsel dient ongeveer één op één te zijn. Maisparkieten eten verder graag halfrijpe maiskolven en vers geplukte gras- en onkruidzaden. Verder dienen de vogels dagelijks de beschikking te hebben over scherpe maagklezel, oesterschelpengrit en vers drinkwater. In de broedtijd moet naast bovenstaande voeding onbepert eivoer worden verstrekt.

2023 Vogel

De Nederlandse Kampioenschappen van de NBvV

12, 13 en 14 januari

IJsselhallen
Zwolle

www.nbv.nl
Facebook: NBvV en Nederlandse vogelliefhebbers

EXTRA

3 daagse
Vogelbeurs!